

INFACTO

TUOTANTOTALOUDEN OPISKELIJALEHTI

Toimitus:

Julkaisija:

TTY:n Tuotantotalouden kilta Indecs

Kustantaja:

Indecs
indecs@students.cc.tut.fi

Päätoimittaja:

Emilia Mattila

Taitto:

Emilia Mattila
Mikko Kaataja

Toimittajat:

Jukka Aho	jukka.aho@tut.fi
Perttu Heinilä	perttu.heinila@tut.fi
Mikko Hoikkanen	mikko.hoikkanen@tut.fi
Mikko Kaataja	mikko.kaataja@tut.fi
Jaakko Kaskinen	jaakko.kaskinen@tut.fi
Mikko Kuitunen	mikko.kuitunen@tut.fi
Valle Kulmala	valle.kulmala@tut.fi
Ari Mäkeläinen	ari.makelainen@tut.fi
Tuomas Määttä	tuomas.maatta@tut.fi
Anssi Nevalainen	anssi.nevalainen@tut.fi
Heini Niemi	heini.niemi@tut.fi
Mari Tuomela	mari.tuomela@tut.fi

Vierailevat tähdet:

Lubomir Bartusek
Santeri Repo

Jakelu:

Indecs

Painopaikka:

TTY-paino, Tampere

Painomäärä:

220 kpl

.....

Kansikuvat:

Uusi lukuvuosi alkoi taas rennoissa tunnelmissa.

Kuva: Mikko Kaataja

Ylhäällä oikealla: Tunnelmia Kesäcasenpurusta

Kuva: Mikko Kuitunen

Alhaalla: Indecs Challenge oli tänä vuonna oikea menestys.

Kuva: Mikko Kaataja

Päätoimittajalta

Pirteää syksyä kaikille!

Huh huh, koville se otti, mutta nyt se on taas valmis. Siis uuden uutukainen Infacto! Tällä kerralla se onkin tavallista tuhdimpi lukupaketti, josta toivon mukaan löytyy jokaiselle jotain hauskaa luettavaksi. Tämänkertainen lehti on suunnattu erityisesti uusille tulokkaillemme, fukseille. Sisemmiltä lehdistä löytyy niin esittelyitä eri henkilöistä ja organisaatioista kuin hauskoja kertomuksia uusilta sekä vanhoilta fukseilta. Ja taitaapa siellä joku konkari jaella keltanokillemme vihjeitä selvitä opiskelijaelämästä mahdollisimman mukavasti...

Totta kai meillä on myös jokaisesta lehdestä tuttua materiaalia. Aakkosissa saamme sukeltaa hieman Santeri Revon elämään ja puheenjohtajan palstalla arvon PJ:mme pohtii tutalaisten käyttämiä sanarumiluksia. Ja tietysti sanansa on sanottavanaan myös Jukka A:lla sekä Matti Mielialalla.

Älä myöskään unohda lukea hauskoja reportaaseja Kesäcasenpurusta sekä Indecs Challengesta. Jos olit itse mukana, voit aina verestää mukavia muistoja, sillä nämä tapahtumathan olivat suorastaan ikimuistoisia. Jäivätäkö kyseiset karkelot sinulta väliin? Ei hätää, sillä nyt voit lukea tapahtumat hieman tiivistettynä suoraan Infactosta! Ja tiedät taas mistä puhutaan. Emme kuitenkaan voi luvata, että kaikki aamun pikkutunneilla sattuneet tapaukset olisi arkistoitu näille lehdille.

Mutta pitemmittä puheitta päästän Sinut nyt ahmimaan juttuja Infactosta. Mukavia lukuhetkiä ja kirpeitä syyspäiviä toivottelee kaikille Infacton toimitus!

Emilia Mattila

Infacto 2/2004

Esittelyt

27 Elämän aakkosia: Santeri Repo

Kansainvälisyys

5 International Student at TUT
9 ESTIEM Council Meeting Sofiassa

Artikkelit

6 Indecsläiset kesäduuneissa
30 "Siellä juotiin, siellä EI nuss..."
32 Indecs Challenge 2004

Fuksiextra

14 Ari ja Mari - mikä pari!
16 Fuksien tunnelmat syväanalyysissä
18 TEK, opiskelijan etupuskuri
20 Indecsin kurssi uuteen nousuun
22 ESTIEM - Euroopan kattavalla verkostolla on paljon tarjottavaa
24 Fuksin fapunajan flashbackit
26 Opiskelijaelämä on muutakin kuin lukemista

Joka Infactossa

4 Puheenjohtajan palsta
10 Jukka A:n latvasta
35 Kalkkiviivoilla...
35 Ensi kerralla

Kesän kaunein viikonloppu ei olisi enää paremmin voinut sattua, sillä Indecsin perinteiseen kesätapaamiseen, Kesäcasenpurkuun, osallistuneet kiltalaiset onnistuvat henkkimaan kunnon rusketuksen. s.30

Indecs Challenge onnistui loistavasti. Kuvassa onnelliset voittajat. Lue tunnelmat sivulta 32

KILPAILU!

Koska hyvistä stooreista on aina pulaa, Infacton toimitus päättää pyöräyttää käyntiin kirjoituskilpailun. Säännöt ovat yksinkertaiset: kirjoita niin hyvä lehtijuttu kuin osaat ja toimita se Infactoon painettavaksi. Mukaan osallistuvat kaikki tämän vuoden lehdet. Muutamasta toimitustiimiin kuuluvasta henkilöstä muodostuva raati (tässä vaiheessa vielä salaisuus) tulee sitten arvioimaan, mikä kirjoitus voittaa pääpalkinnon (sekin vielä salaisuus) kiltamme pikkujoulusaunalla. Raati ei arvioi juttuja pelkästään kirjoituksen viihteellisyyttä vaan myös asiallisempaankin sävyyn kirjoitetut tuotokset voivat menestyä tässä kisassa. Tuomaristo ei myöskään ole lahjottavissa (Yrittä kyllä voi :). Huom! Vain painetut kirjoitukset osallistuvat kilpailuun.

Ja ei kun kirjoittamaan!

Entä tunnistatteko kuvasta laitoksemme henkilökntaa? Katso! s. 27

Puheenjohtajan palsta

Tavanomaisuudesta tutalaisuuteen – Suomenkielestä jargoniin

Otsikon aihe nousi esiin tänä syksynä ollessani kolmen muun reservin upseerin kanssa kisailemassa eräällä kilpailussa. Kaikkii partiomme jäsenet ovat kouluttautumassa korkeakoulu- /

yliopistotasolla, joten akateemisesti olemme samalla viivalla. Toimiessani partiomme johtajana jouduin luonnollisesti antamaan ohjeita ja käskyjä partioni jäsenille. Useammin kuin kerran jouduin selittämään mitä tarkoitin. Meille tutut käsitteet – strategian implementointi ja analogian observointi – tuntuivat olevan yhtä lailla hepreaa kuin implisiittinen päättely ja skenaarion riskiprofiili puhumattakaan lukuisista muista eksoottisista kummajaisista, jotka ovat tarttuneet arkikieleeni.

Mistä moinen epäsuomen puhuminen on sitten lähtöisin? Syyttävä sormi osoittaa opinahjomme suuntaan. Tarkemmin sanottuna tuotantotalouden osaston teollisuustalouden (teta) laitosta kohti. Tietyissä tetan laitoksen tarjoamissa suuntautumisvaihtoehtoisissa menestymisen elinehtona on tiettyjen termien hallitseminen. Etenkin opiskelujen alkuvaiheessa tilanne on hankala – samalla, kun pitäisi sisäistää varsinainen aihe, pitäisi lisäksi oppia uusi kieli.

Muistelen lukeneeni Teknologioiden analysointi – kurssin oppimateriaalista, että ”dynaamisen

päätöksentekoprosessin kautta (teknologia)portfolion hallinta kytkeytyy yrityksen muihin päätöksentekoprosesseihin kuten strategiaprosessiin”. Moni tämän lukijoista kykenee analysoimaan lausahduksen sisältöä. Jos kuitenkin sattuu olemaan siten, ettei ole täysin varma mitä tarkoittavat sanat: dynaaminen, prosessi ja portfolio, saattaa lauseen ydin jäädä ymmärtämättä.

Mikä onkaan syy tällaisten termien käytön takana? Onko suomentaminen aiheuttanut niin suurta vaivaa ja mahdollisia väärinymmärryksiä, että on ollut helpompi ottaa käyttöön englannista väännetty sana?. Onko kyseessä tietyn tieteenhaaran slangi, joka on osa identiteettiä? Vai onko kyseessä keinotekoinen tietyn tieteenhaaran statuksen (arvon) nostamisyritys? Ensimmäinen ei liene ainakaan kaikissa tapauksissa oikea vaihtoehto. Vai kuinka vaikeaa on keksiä vastaava suomenkielinen termi seuraaville tutajargonin perussanoille: evidenssi, selektiivinen, kompetenssi tai konstruointi?

Olkoon tämä hiljainen kannanotto ”Sano se suomeksi” –kurssin puolesta. Väkinen mieleen tunkee ajatus siitä, että ensimmäisenä *oikeana* työpäivä kukaan ei ymmärrä sinua paitsi pomosi, joka on myös tutalainen. Tätä kirjoitusta voi pitää myös tetan kurssien tiukkojen esitietovaatimusten puolestapuhujana. Joskin kuvaavampaa voisi olla, jos opinto-oppaassa lukisi: ”Tällä kurssilla vaadittavan sanaston opit kursseilla: 290xxxx, 290xyyx”.

mikko – peeji

International Student at TUT

Hi!

My name is Lubos and I came from Czech Republic to Finland to gather some international study experiences. Originally I was applying for this Erasmus exchange 1,5 year before my arrival to Finland, but it took more time, so at the end I was leaving my home university as 1st year PhD. Student instead of 4th year of my masters studies. Those things happens. So I was then in the mood to go to Finland for half a year to explore it and to enjoy a little holidays, because I was already finished with my master degree - so no hurry huh:)...but, when I started to live as a student in Finland I realized that it is more than a nice trip to unexplored country. For example studies...

I studied couple technical subjects in production engineering (like eManufacturing with Jose Lastra) and then couple language courses like Finnish, English, Russian and couple courses to improve my communication skills. This course mix has shown to be a good choice. Technical subject kept me in touch with my major and allowed me to get to know with the people at Production engineering institute; the language courses kept my language skills fresh. One more advantage of language and communication courses was the opportunity to meet international students there and to make good friends among them. And then it begun to be a lot of fun and nice times, so I extended my studies to one year ;)

Studying at TUT as itself is great in one point of the view - the wide range of courses and lot of them in available in English as well and the great technical support. For example it is not problem to take course from another department and get credits for it - that makes studies more interesting. And the technical

support (computers and printers availability - but guys come on fix the scanners :) is really great. It is not only about the amount of computers per student but as well the acessibility. I was really surprised that I could access the computers 365 days per year and 24 hours per a day simply instant access! Not in my country. There is University closed on weekends as well as on holidays and during night time (22-6). And if you really need to work there you need a special permission from decanus! It is kind of funny for me because I realized that shops and stores and public services are more often available than in Finland (opening hours).

But conclusion about studying...it is easier to access information and office

services, but for example student restaurants are open in my country as well for dinner as for lunch. The food is comparable, but in Finland it is more freedom to create your own meal and salad to every meal is great as well. In my country you have to pay extra for the salad and it is 3 times smaler and poor. You would get the idea if you see me in Ravintola making my salad s:)

About the life outside University...when I first arrived it was not bad...I mean there were not many differences between Finland and my home in first point of view and I get used to with them quite fast.

Lubomir "Lubos" Bartusek

Indecsläiset kesäduuneissa

Kesä on se aika vuodesta jolloin on hyvä ladata akkuja talven opiskelua ajatellen. Useimmiten opiskelijat tekevät sen käyden töissä mitä erilaisimmissa paikoissa. Kesätyöt ovat myös monelle se ainoa opiskelujen rahanlähde opintotuen lisäksi, jolloin töitä on pakko hakea oikein urakalla keväällä. Työskentely ja työelämään tutustuminen ovat hyvää vastapainoa opiskelulle. Useimmiten kiireisen kesän jälkeen on oikeastaan ihan kiva taas palata leppoisaan opiskelijaelämään, jossa tenttejä tulee ja menee eikä ensimmäisestä dead linesta myöhästymisen tuota sen suurempaa vahinkoa. Seuraavassa kaksi tuotantotalouden opiskelijaa kertoo omista kesätyökokemuksistaan kuluneelta kesältä.

Need Magic?

Oli kylmä ja pimeä helmikuinen talviaamu, kun talsin kohti Turun työvoimatoimistoa. Disneyland Resort Parisin edustajat olivat rekrytoimassa porukkaa kesäksi ja olin saanut kutsun haastatteluun, joka sattui tietysti hallituksenvaihtositten jälkeiseksi aamuksi. Tukka pystyssä ja silmät ristissä odottelin vuoroani pitkän tuskaisen iltapäivän. H-hetkellä tsempattuani sain paikan myyjänä.

Olipa kerran

Helteiseen Ranskaan saavuini kesäkuun alussa ja majoituin yhteen kolmesta Disney-residenssistä bussimatkan päähän puistosta. Asunnot olivat karuja, mutta kolmioni oli sentään poikkeuksellisen siisti (ja savuton, elukaton ja asukasmäärältään vakio). Kämppeikseni kaksi oli italialaisia ja yksi britti. Kohtuuttoman suuren vuokran rinnalla esim. pyykinpesu maksoi 4,3e (eikä edes tullut puhdasta) ja respan netti nyt harvemmin oli toiminnassa. Mutta naapurinani oli sentään Aku Ankka.

Ns. perinnepäivänä tutustuimme yrityksen historiaan, arvoihin ja toimintatapoihin. Toisena päivänä läpikävimme kassakoulutuksen, jonka jälkeen itseluottamus oli täysin hukassa; puistossa tuntui olevan tsiljoonia eri maksutapoja. Harjoittelu säästettiin kauppaan, jossa tilanteet olivat heti

oikeita. Päädyin merirosvoksi sekamäen. Alkutoilailun jälkeen homma alkoi sujua rutiinilla.

Työpäivääni kuului kassatyöskentelyä ja hyllyjen täyttöä. Usein pääsin tuuraamaan muihin kauppoihin. Vakituisen henkilökunnan kanssa puhuin ranskaa ja muiden kesätyöntekijöiden kanssa englantia, kun taas asiakkaiden kanssa myös espanjan, italian ja kreikan osaaminen osoittautui äärimmäisen hyödylliseksi. Suomikaan ei päässyt ruostumaan, sillä meitä oli töissä 80 tänä kesänä.

Kaupan arkea

Työskentelin viitenä päivänä viikossa ja useimmiten iltavuorossa puoleen yöhön. Työpäivä kesti kahdeksan tuntia ja siihen sisältyi tunnin ruokatauko ja (joskus) vartin kahvitauko. Normaaleista arkipäivistä olin aivan pihalla, sillä vapaalla olin keskellä viikkoa. Ne päivät vietin Pariisissa, johon ihastuin kerta kerralta enemmän. Olen asunut kaupungissa perheeni kanssa kolmisen vuotta, mutta siitä on kulunut jo jokunen vuosi.

Kiitos vahvan ranskankielentaitoni säästyin kuitenkin paljolta kaupassa. Ranskalaiset työntekijät olivat suorastaan ilkeitä useimmille ulkomaalaisille. Jos et hallinnut kieltä, sinua kohdeltiin ääliönä.

Ottaen huomioon, että suurin osa nuorista kesätyöntekijöistä oli jo korkeammin koulutettuja kuin paikalliset, kohtelu tuntui todella epäoikeudenmukaiselta. Heinäkuussa minut ylennettiin kassavastaavaksi. Otin ilolla uuden haasteen vastaan, mutta vaikeaa hommasta teki koulutuksen puutteellisuus (puistossa koulutetaan paljon oppipoika-periaatteella) ja osan nihkeä suhtautuminen muutokseen; kateus tuntui pahalta. Luulen, että vasta lähdettyäni useimmat uskoivat, etten ollut oikeasti luomassa uraa puistossa.

Jännitystä peliin

Eräänä kauniina päivänä teloin sormeni varashälytintä poistaessani. Laastari sormessa jatkoin kassalla ja olo oli normaali, ehkä vähän heikko. Yhtäkkiä maailma pimeni. Heräsin kaupan lattialta pää veressä. Sain myöhemmin kuulla työkavereiltani, että olin vielä palauttanut asiakkaalle vaihtorahat ja toivottanut hyvää päivänjatkoa, mitä itse en kyllä muista – suomalaista sisua? Ambulanssilla sitten ajelin sairaalaan tikattavaksi. Mahdoin olla hullunkurinen näky, kun odottelin vuoroani normaalin kansan joukossa merirosvoasusteissani, puiston ensiavussa laitettu sideharsoturbaani päässäni. Itku siinä olisi kyllä päässyt, jos olisin tiennyt, mihin paperisotaan joutuisin työtapaturmana kanssa. Ranskassa kaikesta tehdään mahdollisimman vaikeaa.

Viimeisenä työpäivänäni kolme putiikkimme työntekijää sai potkut ja syytteen varastamisesta. Kolmikko oli koko kevään kikkaillut rahaa kassasta ja olisi onnistunut siinä vielä pitkäänkin, jos ahneus ei olisi iskenyt. Sen verran suurista summista on kyse, että pääjehua uhkaa vankilakeikka. Henkilökunta oli pettynyt ja vihainen, sillä kyseessä oli luotetut ja arvostetut työntekijät. Kaverina tuntui lisäksi surulliselta seurata, kun heidän elämänsä hajosi käsiin.

Niitä once in a lifetime -juttuja

Kokemusta en pois vaihtaisi, vaikka rahaa siitä ei säästöön jäänyt. Työskentely puistossa oli mitä opettavin kieli- ja ihmissuhdekurssi. Firmaan saatan hyvinkin hakea harjoitteluun toimistopuolelle. Kaipaamaan jään kivoja työkavereita, mukavia asiakkaita ja kaupunkia. En usko, että tulevaisuuden hommissa enää työskentelen rooliasussa satumaassa, jossa musiikki ja nauru kaikuvat, jokainen on jälleen lapsi ja päivät päättyvät ilotulitukseen. Muistella voin kuitenkin aina hymyillen olleeni osa taikaa yhden kesän ajan.

Toimittanut: Mari Tuomela

Paluu kotikonnuille

Oman kesätyöpaikkani keksin lähes sattumalta, kun kävin läpi yrityksiä kotikunnastani Aurasta. Ajattelin, että olisi helpompaa löytää töitä Aurasta kuin Tampereelta, sillä siellä olisi kuitenkin vähemmän hakijoita. Itse asiassa sain kaksikin työpaikkaa, joista valitsin sitten A-Tiilikatteen, betonikattotiiliä valmistavan perheyrittäjän, joka joskus aikaisemmin on toiminut pelkän betonin valmistajana. Työtehtäviini kuului massojen laskenta ja tarjousten tekeminen. Toisin sanoen laskin katon pinta-alan, lisäilin mukaan sopivat kattotarvikkeet ja lopuksi tein koko setistä tarjouksen asiakkaalle.

Helppoa kuin heinän teko?

Sitä se ei kuitenkaan ainakaan aluksi ollut. Ennen töihin tuloa en tiennyt oikeastaan mitään rakentamisesta tai vesikaton tekemisestä. Kaikki oli siis aivan outoa. Ensimmäisenä jouduin opiskelemaan kaikkia uusia sanoja kuten jiiri ja auma, sekä tutustumaan yrityksen tuotevalikoimaan. Ja niitä tuotteitahan riitti! Aina oli vain kysyttävä uudelleen ja uudelleen, mitä kaikkia oheistuotteita laitan tällaiseen ja tällaiseen kohtaan katossa. Harjoitus teki kuitenkin mestarin, ja loppukesästä ei enää tarvinnut kysellä, mihin mikäkin tiiviste tulee.

Aluksi työni oli melko yksipuolista, mutta mitä enemmän opin asioita, sen enemmän sain myös uusia tehtäviä. Heinäkuussa

minulla oli kolmen viikon jakso, jolloin tuurasin yrityksessä vakituisesti tarjouksia tekevää työntekijää. Se oli erittäin antoisaa aikaa. Vaikka puhelimeen vastailu ja töiden keskeytyminen välillä alkoi harmittaakin, päivät menivät kuin siivillä. Se, että olin kontaktissa asiakkaisiin, toi työhön lisää vastuuta ja samalla haastavuutta.

Tiivis yhteisö

Olen oikeastaan melko tyytyväinen siihen, että ensimmäinen teollisuudessa toimiva yritykseni oli pieni perheyrittäjä. Minun oli melko helppoa hahmottaa organisaation rakenne ja siihen kuuluvat henkilöt. Nimien opetteluunkaan ei mennyt kovin kauaa - mitä nyt pari sekaannusta selvisi vasta elokuun puolella. Myös yrityksen toimintatavat tulivat minulle varsin pian tutuiksi, kun se ei ollut niin monimutkainen kuin ehkä suuremmassa yrityksessä olisi ollut.

Yrityksen toimitilat on rakennettu vanhaan omakotitaloon, jossa on muutama työhuone sekä isompi avokonttori. Tällainen tiivis sijoittelu oli omiaan helpottamaan tutustumista muihin työntekijöihin. Ei mennyt kauaakaan kun olin jo päässyt mukaan porukkaan. Kun sitten myöhemmin kesällä paikkaan saapui uusia kesätyöntekijöitä, kuuluin jo selkeästi siihen sakkiiin, joka pällisteli uutta tulokasta kuin sonni uutta veräjää. Pahaa sanottavaa ei jäänyt kenestäkään työkaverista. Tosin toisten kanssa tuli juttuun hiukan paremmin kuin toisten, mutta se kait on ihan luonnollistakin.

Läheltä piti

Kuten kaikille muillekin aloittelijoille, niin myös minulle sattui pikku vahinkoja alussa. Yleensä ne olivat lähinnä jonkin lappeen unohtuminen laskuista tai väärä alennusprosentti tarjoukseen. Suurempi vahinko meinasi käydä onneksi vain kerran. Olin saanut laskettavaksi pari tilausta Siilinjärvelle asti. Kun sitten syöttelin määriä tarjoukseen, unohdin vaihtaa toimitusviikon oikeaksi. Ohjelma nimittäin laittaa tilaukseen aina automaattisesti tilauksen tekoviikon toimitusviikoksi, jollin se pitää AINA muistaa vaihtaa asiakkaan pyyntöä vastaavaksi. Minun olisi pitänyt siirtää viikkoa seuraavaksi, mutta eihän sitä alussa kaikkea muista. Jossain vaiheessa sitten tuli mieleeni, että vaihdoinkohan sen viikon ollenkaan. Tarkistin asia ja kauhukseni huomasin, etten ollut. Tuskan hiki päällä soitin lähettämöön ja kysyin oliko kyseinen lähetys ja ehtinyt lähteä.

Sellainen useamman tonnin tiililasti väärään aikaan ahtaalla rakennustyömaalla ei todellakaan ole asiakasta riemastuttava tekijä. Onneksi se ei ollut ehtinyt vielä lähteä, ja homma selvisi pelkällä säikähdyksellä.

Kannattiko kesä Aurassa?

Kesä oli töiden suhteen onnistunut. Työ oli erittäin antoisaa ja opettavaista. Vaikka työ ei aivan opintoja vastannutkaan, opin paljon asioita yrityksen toiminnasta ja erityisesti katon rakentamisesta. Jos joskus itse rakennan taloa, jossa on tiilikatto, tiedän ainakin yhtä ja toista siitä. Myös AutoCAD:iin sain hieman kosketusta. Osaan jopa tulostaa piirustukset siitä!!! Alku oli tietysti melkoisen puuduttavaa työn opiskelua, mutta kesän edetessä työnkuvani laajeni ja sain enemmän vastuuta. Se oli tietysti mukavaa ja motivoivaa. Mitä muuten tulee kesääni Aurassa, oli kokonaan toinen juttu: kaverit jäivät Tampereelle, asuminen vanhempien valvovan silmän alla... No, kyllähän te tiedätte. :-)

Toimittanut: Emilia Mattila

.....

KATTOTIILET JA TARVIKKEET

**Suomalainen katto
suomalaiseen taloon**

Kaikki kätevästi kerralla, samasta paikasta
– kattotiilet, tarvikkeet ja asennukset!

A-TIILIKATE

www.a-tiilikate.fi

Kuovintie 7, 21380 AURA • Puh. (02) 486 460 • asiakaspalvelu@a-tiilikate.fi

ESTIEM Council Meeting Sofiassa

On kylmä kevätaamuyö Tampereen Hervannassa. Päivänä toimii 20. Huhtikuuta ja odottelen bussia, jolla matkantekoni alkaisi kohti Bulgarian Sofiaa. No bussi tulee ajallaan, kiertelee vähän omia reittejä heittäen kourallisen muita bussikuskeja töihin, mutta pari bussin vaihtoa myöhemmin ollaan jo Helsinki-Vantaan lentokentällä odottelemassa konetta.

Määränpäinä on siis Bulgarian pääkaupunki Sofia ja tapahtumana ESTIEMin 28. Council Meeting. Council Meeting on kaksi kertaa vuodessa

järjestettävä
ESTIEMin
yleiskokous. Tällä
tehdään kaikki
ESTIEMiä koskevat
suuret päätökset ja
hiotaan ESTIEMin
tulevaisuutta.
Edustajia löytyy
Euroopan jokaisesta
paikallisryhmistä,
joten osallistujien
määrä kohoaa
sadarviidenkymmenen
tutalaisen paikkeille.
Tampereella
edustamassa oli pari
Indecsin kovaa luuta
eli allekirjoittanut ja
Peter Zeitlin, Estiem
Exchange projektin
vetäjä Thomas

Matthews ja ESTIEMin hallituksen jäsen Outi Järvinen. Tapahtuman painopiste on kokoustamisella ja workshopeilla, joissa pienemmissä ryhmissä keskitytään johonkin tiettyyn asiaan. Vaikka päivät ovatkin pitkiä (n. 10 h), pitää iltaisin jäädä myös aikaa sosiaaliseen kanssakäymiseen. Tämä tapahtui pääsääntöisesti yöunien kustannuksella.

Helsinki-Vantaan lentokentällä tapasimme muita Suomen tuta-kaupunkien ESTIEM-delegaatioita ja kalliin aamupalan jälkeen pääsimme ilmaan. Sofiassa vastassa oli passitarkastus tiukkoine työ-
vai huvimatka kysymyksineen. Kun ulkona katsoin ensimmäisen kerran kyrillisten kadunnimikylttien korkeuden yläpuolelle, oli ihastus valtava: kaupunkia ympäröi upea Vitosha -niminen vuori, joka on kuulemma myös loistava laskettelupaikka. Kaupungin arkkitehtuuri on melkoinen sekamelska. II MS:n pommitusten jälkeen kaupunki rakennettiin laajalti uusiksi, mutta onneksi myös historiallisia rakennuksia on säilynyt. Nykyään omaa nostalgiaa

luovat myös neuvostovaikutteiset betonijätit, joiden rinnalla Mikontalokaan ei näytä virheeltä.

Yleiskokous järjestettiin paikallisessa Teknillisessä yliopistossa ja majapaikkanamme toimi eräänlaisen urheiluakatemian hostelli. Urheiluakatemian päärakennus oli sitä neuvostotyyliä, jota sopikin odottaa ja täällä on varmaan joskus taottu kultamitalisteja kommunistisen erinomaisuuden ilmentymiksi. No kyllähän siellä näytti toimintaa olevan nytkin.

Sofian teknillisen yliopiston pihalla. Peter ja minä oikealla.

Mitä kokouksissa sitten päätettiin? ESTIEMin talous on hyvällä mallilla ja pääsponsorina jatko Microsoft. Kokouksessa valittiin myös muutama uusi projektipäällikkö, mutta tärkeimmät Tampereella koskevat päätökset koskivat Euroopanlaajuisista case-kilpailua TIMESiä. Pääsponsorina toimivalta Saksalaiselta konsulttiyritykseltä Ronald Bergeriltä

oli tullut sanomista, kun finaaleissa näyttää olevan liian suuri enemmistö Pohjoismaalaisia joukkueita. Ratkaisuksi mietittiin rakenteellisia muutoksia, jolloin pohjoismaalaisten määrä finaalissa vähenisi. No eihän se olisi ollut kovin terve ratkaisu, menestymisen pitää lähteä puhtaasti osaamisesta, joka näyttää Pohjoismaissa olevan hyvällä tasolla. Vastustuksen ja säättämisen jälkeen Tampere sai hyvän ratkaisun: 2005 semifinaali paikkana toimii Eindhoven, jossa vastustajia löytyy tasapuolisesti ympäri Eurooppaa. Toivottavasti sieltä irtoaa finaali paikka!

Pitkän viikon päätteeksi palasimme Suomeen, jossa olikin vappu sopivasti odottamassa :-)

Teksti: Jaakko Kaskinen

Kuva: Bojan Jovanovski

Jukka A:n latvasta

Botoxia sinne, silikonia tänne

Me suomalaiset olemme jälleen ottamassa seuraavaa askelta kohti amerikkalaistumista, kun maikkarin ja nelosen uudet hittiohjelmat, "Muodon vuoksi" ja "Hurja muodonmuutos", valtaavat olohuoneemme. Ohjelmissa kauneusleikkauksista tehdään arkipäiväisiä toimenpiteitä ja varsinkin "Hurja muodonmuutos" esittää aran asian lähes ostoskanavamaisena operaationa – tilaa heti ja saat onnellisen elämän. Keskustelu ohjelmien moraalista pohjasta käy kiivaana, eikä syyttä. Parantavatko leikkaukset oikeasti elämänlaatua? Ehkä ideana kauneusleikkauksissa on katsojien shokeeraaminen. Aiemmat tabut murtuvat ja katsojat tapittavat televisiota entistä intensiivisemmin. Viiden vuoden päästä kauneusleikkauksista kertovat ohjelmat tuskin shokeeraavat. Saattaapa olla, että katsomme sellaisia ohjelmia, joita nimimerkki "Nipa" Suomi24-keskustelukanavalla povaa: "Se olisi hyvä ohjelma, että katottais kuka suostuu vaikka miljoonalla eurolla siihen, että raaja poistetaan tms. Tai ottais rankan palovamman selkään tms. Tai jollekin miehelle tehtäis isot rinnat ja ne pitäis olla vähintään kymmenen vuotta, muuten joutuis maksaa rahat takas." Kuulostaa kaukaiselta, mutta on kenties lähempänä kuin arvaammekaan.

Kauneuspaineet masentavat

Uudet kauneusleikkauksohjelmat romantisoivat plastiikkakirurgiset toimenpiteet. Leikkauksista tulee arkipäiväisempiä ja niiden sosiaalinen hyväksyttävyys kasvaa. Valitettavasti samanaikaisesti haittavaikutusten väheksymisen seurauksena kauneusihanteet runnotaan sellaisiksi, ettei kukaan voi niitä enää luonnostaan täyttää. Tätä kehitystä tukevat kauneuslehdet ja sarjat, jotka rummuttavat teollisuudelle edullisia arvoja etenkin teini-ikäisten päähän. Meikkejä, hoitoaineita, hoitoja, laihdutus tabletteja ja kauneusleikkauksia myydään luomalla julkisuuteen kuvan, että vain povekas, pieninenäinen, laiha, siro ja naisellinen nainen voi menestyä elämässään.

Samalla kun kauneustuotteiden ja kauneusleikkausten myynti on kaikkien aikojen huipussa, ihmetellään ihmisten masentuneisuutta. Varsinkin nuoret ovat tänä päivänä masentuneempia kuin koskaan. Viimeisten 30 vuoden aikana nuorten

mielenterveydelliset ongelmat ovat kasvaneet yli kolmanneksella. Yhdysvalloissa kolmanneksi suurin kuolinsyy 15 – 24-vuotiaiden joukossa on itsemurha. Enemmän teini-ikäisiä ja nuoria aikuisia kuolee itsemurhaan, kuin syöpään, sydänsairauksiin, AIDS:iin, syntymäsairauksiin ja kroonisiin keuhkotauteihin yhteensä. Näistä tapauksista 90 prosenttia johtuu masennuksesta. Yllättävää? Ei suinkaan.

Hyvä suosikin lukija, voititte juuri rasvaimun!

Eettiset säännöt joutuvat romukoppaan myös kauneusleikkauksia markkinoidessa: eräs esteettisen kirurgian erityissairaala lähettää

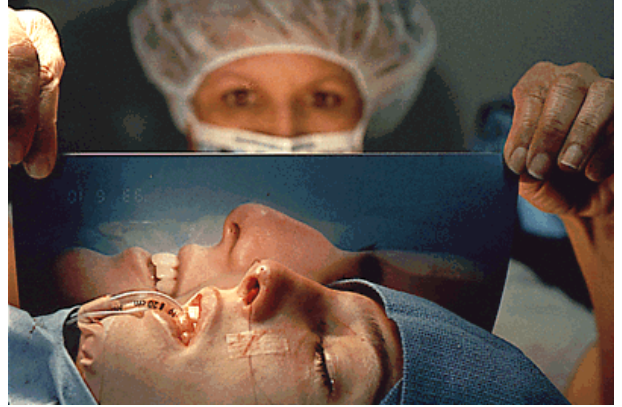
— — — — —
**...Tai jollekin miehelle tehtäis isot rinnat
ja ne pitäis olla vähintään
kymmenen vuotta, muuten joutuis
maksaa rahat takas.**
— — — — —

mainoskirjeitä 13-vuotiaille tytöille. Yksityissairaala Siluetin kirjeessä luvataan palvella kaikissa ulkonäköön liittyvissä asioissa, kuten vartalon muotoilussa. Erään tytön äidin mukaan tämä on edesvastuutonta, mutta Siluetin johtava lääkäri Matti Pakkanen ei puolestaan ymmärrä, miksi kauneusleikkaus ei sovi lapsille mainostettavaksi. Mutta onko murrosikäinen kypsä tekemään niin suuria ja kauaskantoisia valintoja?

Nykyaikainen raadollinen kulutusyhteiskunta työntää syrjään jatkuvasti useampia nuoria, jotka taistelevat itsensä kanssa. Kansikuvien kauniit, meikatut, ehkä leikatut ja tietokoneretusoidut miehet ja naiset saavat murrosikäiset oman ulkonäkönsä kanssa taistelevat nuoret masennuksen partaalle. He kokevat olevansa yhteiskuntakelvottomia, koska eivät ole idoliensa kaltaisia ihmisiä. On aivan päivänselvää, että kun meitä kaikkia yritetään mahdollistaa muottiin, joka on selkeästi liian pieni, osa ihmisistä ei sopeudu. He ajautuvat turhaan masennukseen ja mielenterveydellisiin ongelmiin. Ei kauneusleikkauksissa sinänsä mitään pahaa ole. Pahaa on se, että niitä markkinoidaan vastauksena kaikkiin elämän ongelmiin. Onkin syytä kysyä, että haluammeko me elää yhteiskunnassa, jossa erilaisuus koetaan vahvuutena, vai sellaisessa, jossa

erilaisille ihmisille nauretaan ja joita säälitään julkisesti hurjan muodonmuutoksen kaltaisissa ohjelmissa.

YleX:n nettifoorumissa nimimerkki "Deni" ottaa kantaa kauneusleikkausohjelmiin seuraavasti: "Tuskin kukaan on täysin tyytyväinen ulkonäköönsä. Mut musta se on asia, joka pitäis pystyä hyväksymään. Sietämään omaa peilikuvaansa kaikkine kummallisuuksineen. Toiset ihmiset harvoin katsoo ketään niin kriittisesti kuin ihminen itse." Naulan kantaan.

Jukka Aho

SUOMALAINEN SEURAPELI

**HERVANNAN
APTEEKKI**

Palvelemme:

ma-pe 9.00-19.00
la 10.00-15.00
su suljettu

Yhteystietomme:

Puh. 03-3140 0111
Fax. 03-3140 0122
Insinöörinkatu 38
33720 TAMPERE

Tervetuloa apteekkiimme:

Sähköposti: ari.tuomi@hervannanapteekki.com

Opiskelijakortilla 5% alennus!

Fuksi-extra

Oletko uusi fuksi? Lue millaista on fuksielämä TTY:llä ja Indecsissä. Oletko kenties vanhempi tieteen harjoittaja? Verestä muistojasi omalta fuksivuodelta tai katso mitä tämän päivän fuksielämä pitää sisällään!

Tässä fuksi-extrassa mm. esittelemme Indecsin fuksikapteenit, tutustumme TEK:iin ja ESTIEM:iin sekä kuulemme fiiliksiä niin nykyisiltä kuin entisiltäkin fukseilta.

Käännä sivua ja astu fuksin elämään...

Ari ja Mari – mikä pari!

Fuksikapteenit senior ja junior tulevat etenkin fukseille melko tutuiksi tutoreitten ohella. Vanhemmat opiskelijat taas tuntevat nämä kaksi lähinnä kilta-aktiiveina, jotka näkee usein monissa killan tapahtumissa. Infacton toimitus päätti ottaa tämän parin, joka tosin ei ole mikään pari siviilissä, piinapenkkiinsä keskellä kiireisintä fuksiviikkoa ja esittää heille muutamia erittäin kiperiäkin kysymyksiä.

Toimittaja: Hyvää huomenta, vai pitäisiköhän jo sanoa hyvää päivää.

Mari: Morjens vaan.

Ari: Moroporo!

T: Olette nyt tutorien ohella näitä päävastuullisia uusista fukseista.

Mitenkäs ovat hommat sujuneet tässä alkaneella viikolla?

A: Mari on kyllä hoitanut asia erittäin hyvin. Ei tosin sovi unohtaa, että myös tutorit ovat olleet reippaita ja aktiivisia. Hyvin on viikko mennyt ainakin tähän asti.

M: Olin vielä vähän aikaa sitten kesätyössä ulkomailla. Sieltä käsin oli melko hankalaa hoitaa asioita. Palasin Suomeen vasta viime sunnuntai-iltana (22.8). Onneksi Man@gerin Elisa hoiteli täällä Suomen puolella asiat niin hyvin. Kiitokset siihen suuntaan!

T: Olette melko paljon kiinni näissä fuksitouhuissa. Mitä teidän toimenkuviinne oikeastaan kuuluu?

A: Minä olen melko paljon mukana fuksijaoston toiminnassa. Olen siis mukana kehittelemässä ja suunnittelemassa koko koulun laajuisia

fuksitapahtumia. Näihin kuuluu mm.

Fuksiwunderunde, fuksiolympialaiset ja fuksikyökkä.

M: Minulle jää sitten melko pitkälti tämä oma kilta ja sen fuksitoiminta.

T: Sinähän olet se leimaajatäti. Annatko avokätisesti leimoja vai pihtaatko?

M: Kyllä leimoja tulee. En pihtaile.

T: Mitä lupaatte fukseille noin tulevaisuutta ajatellen? Tuleeko toiminta olemaan aktiivista?

M: Kyllä. Tapahtumia tulee olemaan ympäri vuoden. Tutorointikin aiotaan pitää jatkuvana eli se ei lopu fuksiviikon loputtua ja seuraavan kerran meistä kuullaan sitten vappuna.

A: Minä aion autella Maria aina kun vain pystyn. Ainakin fuksivalassa tulen olemaan. Lisäksi autan fuksiexcussa.

T: Koska olette nyt n. 60 fukseille jonkinlaisia julkikkia, on varmaan syytä raottaa myös hieman yksityiselämäänne. Missä päin asustelette ja kenen kanssa?

A: Hervannassa asun. Osoitetta en kerro, jotta ihailijapostia ei tule ihan tulvimalla. Asun koirani

Albertin kanssa ja meillä on tyttöystävä Veera lemmikkinä.

M: Asustelen viihtyisässä kolmiossa aivan vesitornin kupeessa Hervannassa. Kämpinäkseen on fukseille tutorina tuttu Jaakko (toim. huom. He siis ovat tosiaan ihan vain kämppiä.)

T: Mitä kuuluu harrastuksiinne fukseilun lisäksi?

A: Kaikenlainen urheilu ja sitten tokoilu eli tottelevaisuuskoulutus, jota harrastan lemmikkini kanssa.

M: Tarkoituksena on alkaa harrastaa opiskelua, urheilua sekä KV-tutorointia.

T: Entäpä opiskelut? Joko olette miettineet pääaine- tai sivuainevaihtoehtoja? Entä montako opintoviikkoa olette keränneet?

M: Opintoviikkoja on kasassa n. 30 plus paljon uusintoja. En ole vielä paljon pääainetta miettinyt. En ole ollut vielä kovinkaan monella eri pääainevaihtoehtojen kurssilla, joten en ole saanut vielä kunnollista kokonaiskuvaa. Todennäköisesti kuitenkin luen teollisuustaloutta.

A: Minulla on noppia n. 80. Pääaineenani luen teollisuustaloutta ja sivuaineena oppivia järjestelmiä. Teollisuustaloudessa minua on kiinnostanut erityisesti yritystalous, ja olenkin lukenut jo suorittanut monia sen aihealueen kursseja.

T: Millainen sitten olisi unelmienne työ?

A: Paljon rahaa eikä tarvitse tehdä mitään. No ei kai sentään. Haasteellista työtä haluaisin. Olisi mielenkiintoista olla töissä kasvavassa yrityksessä. Myös kansainvälisyys kiinnostaa.

M: Haluaisin myös haastavan ja kansainvälisen homman, jossa oppii koko ajan jotain uutta.

T: Voisitte siis kuvitella itsenne ulkomaille töihin?

M: Voisin kyllä.

A: Kyllä, miksei? Vaihtoon en kuitenkaan ole opiskeluaikani lähdössä.

M: Minä olen lähdössä vaihtoon.

T: Mennäänkö sitten takaisin fuksiasioihin. Mikä oli parasta omassa fuksivuodessanne? Marihan on viime vuoden fukseja, joten tapahtumat ovat varmaan vielä melko hyvässä muistissa. Ari taas on vuosimallia 2002.

A: Parasta olivat uudet kaverit ja niitähän tuli paljon fuksivuonna. Hyvä yhteishenki oli myös parasta.

T: Ja hyvä tutorryhmähenki myös? (taidettiinpa olla Arin kanssa samassa tutorryhmässä)

Ari naurahtaa.

A: Joo, hyvä tutorryhmähenki oli.

M: Minusta parasta olivat uudet kokemukset ja tuttavuudet. Meilläkin oli tosi hyvä yhteishenki ja kaikki yhdessä koetut jutut ja tapahtumat olivat yksiä parhaista kokemuksista.

T: Mihin suosittelette kaikkien uusien ottavan osaa tulevana vuonna?

M: Kaikkeen mahdolliseen! Jos pitää vain jotain mainita, niin ehkä sitten fuksiexcu ja fuksiwunderunde.

A: Kyykkä!

M: Ehkä myös Hämeenkadun appro ja KV-toiminta. Niin ja Index Challenge. Tämä lehti tosin taitaa ilmestyä vasta kun se on jo pidetty... Toivottavasti moni osallistui.

T: Mitä tapahtumia suosittelette kiertämään vappuna?

A: Kaste!

M: Kaste ehdottomasti. Lisäksi ehkä osallistuminen Härveli- ja jäynätiimiin. Viime vuonna ainakin se oli yksi mukavimmista tapahtumista vapussa. Suosittelen muutenkin osallistumaan kaikkeen yhteistoiminnalliseen.

T: Sitten loppuun tällainen kevyt kysymys: mikä on fuksivuoden tarkoitus?

A: Pitää hauskaa ja saada uusia kontakteja.

Mari miettii kauan omaa vastaustaan.

M: Hmm, miten kukaan sen nyt muotoilisi... Pitää kokeilla kaikkia uusia asioita. Esim. opiskelussa on tärkeää oman tyylin löytäminen sekä vapaa-ajassa omien juttujen etsiminen. Myös oman tiiviin opiskelijaporukan kokoaminen on tärkeää.

T: Kiitokset kovasti haastateltaville. Teitä sitten näemme varmasti työn touhussa tulevana vuonna.

M: Kiitosta vaan. Oli tosi ammattimainen haastattelu. (Naureskelua)

Haastatteli: Emilia Mattila

FUKSIEN TUNNELMAT SYVÄÄNÄLYYSISSÄ

Indecsin tämän vuoden uudet opiskelijat ovat nyt saaneet tutustua teekkarielämään, opiskeluun, TTY:hyn ja kiltaamme reilun kuukauden verran. Päätin käydä kyselemässä heidän ajatuksiaan elämästä, opiskelusta ja tärkeistä jokapäiväisistä kinastelun aiheista. Jonkun viisaan ajatelma "Makuasioista ei voi eikä kannata kiistellä, sillä vain yksi mielipide on oikea" –mottonani lähdin tälle ristiretkelle.

Visioni toteuttamiseksi yritin löytää fuksin - tai vielä parempaa - kokonaisen fuksilauman, jonka kimppeun hyökkäisin suoraan aurinko selän takanani. Fuksit on helppo erottaa vanhemmista opiskelijoista helposti heistä huokuvan epävarmuuden ja luontaisen pelon avulla. Suunnitelmani perustui fuksien löytämiseen niiden luontaisilta elin-, ruokailu- ja parittelualueilta eli festiasta ja kiltahuoneelta. Hetken kiltahuoneen edessä väijyttyäni sain hajujäljen fuksiryhmästä ja aloin lähestymään sitä varovasti tuulen alta kuin pingviinejä saalistava jääkarhu.

Onneksi tulokset eivät jääneet yhtä laihoiksi kuin jääkarhulla vaan sain heti ensi yrittämällä tuoreita Indecsin fukseja saaliiksi ja aloitin ristikuulustelun maittavan Juveneksen valmistaman ruoan äärellä.

Kysymykset:

1. Nimi:
2. Kotikaupunki:
3. Kämpän sijainti:
4. Harrastukset:
5. Mielipide Juveneksen ruoista.
6. Mitä odotuksia/tietoja oli TTY:stä ennen opiskelujen aloittamista?
7. Miten meni ensimmäinen viikko?
8. Oletko osallistunut kiltatoimintaan (mm. haalariprojekti) aktiivisesti?
9. Kysymyksiä / ehdotuksia / kommentoitavaa killalle.
10. Levitetääkö voi näkkileivän kuoppaiselle vai tasaiselle puolelle?
11. Tuleeko voileivässä juusto makkaran alle vai päälle?
12. Motto / elämänviisaus / muuta kommentoitavaa?

Fuksi #1

1. Mika "DJ Okiru" Lindstedt
2. Tampere
3. Hervanta
4. Musiikki, tunnetaan myös DJ Okiru nimellä, snoukkaus
5. Newton on jees, hinta-laatu suhde yleensäkin jees.
6. Kuulin jotain huhuja, että pitkä matikka on pakollista kaikilla ja muuta kauheata.
7. Humalassa ollessa
8. Joo, olen haalariprojektissa jonain toimihenkilönä, Spinnissä ollaan kanssa mukana.
9. Killan yhdistävä vaikutusta ei juuri tunnu, tutorryhmät sen sijaan yhdistävät hyvin.
10. Kuoppaiselle (väärä vastaus)
11. Juusto päälle (oikea vastaus)
12. "Elä täysillä", *köh*

Fuksi #2

1. Tero "Turo" Malm
2. Lahti
3. Hervanta
4. Hokutoryu Ju Jutsu, sulkapallo, keskikehon rakennus
5. Riisi on pahaa!
6. Jotain kehuja ja huhuja sieltä täältä.
7. Ensimmäinen viikko oli kostea ja kiireetön
8. Haalariprojektissa toimihenkilönä / juoksupoikana
9. Killan pitäisi saada toimintaansa enemmän esille. Man@gerilaisiakin on tullut tutuiksi yhteisissä tapahtumissa.
10. Tasaiselle (oikein)
11. Juusto päälle, paahtoleivissä toisinpäin (osittain oikea vastaus)
12. "On mukavaa olla tärkeä, mutta on tärkeämpää olla mukava."

Fuksi #3

1. Mikko Järvenpää
2. Töysä, kylä Tuurin kyläkaupan lähetyvillä
3. Hervanta
4. Kitaran soitto, TTYkityksen jäsen.
5. Hinta / laatu suhde tuntuu myös (ainakin aluksi) erinomaiselta
6. Ei juuri mitään, sen että TTY on Hervannassa, Tampereella!

7. Kosteä
8. En ole vielä ehtinyt mihinkään mukaan.
9. -
10. Tasaiselle (oikein)
11. Juusto alle (väärä vastaus)
12. "Sauna ilman votkaa on teeskentelyä"

Fuksi #4

1. Juha Tuomi
2. Saarijärvi
3. Hervanta
4. Salibandy
5. Lihaa saisi olla enemmän
6. TTY löytyy Hervannasta
7. Kosteä
8. En ole vielä ehtinyt mihinkään mukaan.
9. -
10. Tasaiselle (oikein)
11. Juusto alle (väärä vastaus)
12. "Sauna ilman votkaa on teeskentelyä"

Fuksit vasemmalta oikealle: Juha, Mika, Tero ja Mikko

Fuksien parista raportoi: Mikko Hoikkanen

- ETUSIVU -
- MITÄ SISÄLTÄÄ -
- MITÄ MAKSAA -
- MITEN HANKIN MASSIN -
- FAQ -

Sisältää **100%** rasvatonta raha-asiaa

**MASSI ON SAMPO PANKIN
TARJOAMA RAHA-ASIOIDEN
HOITOPAKETTI ALLE 26-
VUOTIAILLE KORKEAKOULU-
JA AMMATTIKORKEAKOULU-
OPISKELIJOILLE.**

Hinta 6 euroa
vuonna 2004.

Massin saat vaikka
et olisikaan Sammon
asiakas.

Massiin kuuluu:
[Sampo käyttötili](#)
[Käyttötilipaketti](#)
[Palveluavaimet](#)
[Visa Electron](#)

sekä lisäksi seuraavat edut
[Korotonta luottovaraa](#) 200 • 3 vuodeksi
[Visa-kortti](#), väh. 60 ov., 1. vuoden vuosimaksu veloituksetta
[Kansainvälisen maksukortin](#) Visa Electronin euromääräiset
 automaattinostot EU-alueella veloituksetta
[Opintolainan](#) ensimmäinen vuosi ilman toimitusmaksua

Massin edut vahvistetaan vuosittain. Nämä edut ovat voimassa
 31.12.2004 asti, kuitenkin enintään sen kuukauden loppuun asti, jona
 asiakas täyttää 26 vuotta.

Sisältää **100%** rasvatonta raha-asiaa

Sampo Hervanta

TEK, opiskelijan etupuskuri

FILE

Anssi Nevalainen

TEKin kiltayhdyshenkilö (KYH) Indecs

3. Vuosikurssi

Tehtävänä auttaa teekkariyhdyshenkilöä toiminnassa TTYssä ja välittää tietoa TEKistä opiskelijoille.

TEK tahtoo opiskelijan mukaan

Tekniikan akateemiset on osa suurempaa kokonaisuutta. Se on osa suurempia työntekijäjärjestöjä kuten AKAVAA, jotka vaikuttavat valtiollisella tasolla, tulevaisuudessa yhä enemmän myös koko EUssa. Mielestäni tärkein syy kuulua TEKiin on juuri sen tavallisesti näkymätön vaikuttamistyö, jonka avulla se ylläpitää ja parantaa tekniikan ammattilaisten oloja työmaailmassa. Myös opiskelijalle TEK tarjoaa monia etuja, jotka tekevät siitä lyömättömän kumppanin heti opiskelujen alusta alkaen.

Miksi tavallisen opiskelijan pitäisi vaivata päätään työmarkkinasopuratkaisuilla kun tenteissä on jo riittämiin? Eikö riitä kun joku tekee sen hänen puolestaan? – Osittain totta, vähimmäisvaatimuksena osallistumiselle onkin, että kuulut liittoon ja näin kannat kortesi kokoon. Jos kuitenkin lisäksi tunnet kentän jolla pelataan, voit myös hyötyä enemmän.

TEKissä opiskelija-asioita liittotasolla hoitavat TTY:ltä lähtöisin olevat teekkariasiamies Aleksi Kallinen, ja opiskelijakenttäasiamies Jukka Makkonen, joka on monille tuttu myös muutaman vuoden takaa Indeksien hallituksesta. Tampereen opiskelijatoiminnasta vastaa monessa mukana oleva TEKin teekkariyhdyshenkilö, arkkitehtiopiskelija Heikki Ruski, joka järjestää toimintaa sekä välittää opiskelijoille suunnattua tietoa. Kiltayhdyshenkilöt ovat valittu vapaaehtoisten joukosta omissa killoissaan ja osaltaan mahdollistavat toiminnan näkymisen opiskelijoiden suurelle joukolle.

TTY:n opiskelijat voivat liittyä TEKiin ilmaiseksi ja helpoiten tämän voi tehdä TEKin nettisivuilla. Samalla mukaan kannattaa kaapata Tekniikka ja talous-lehti, jonka opiskelijajäsen saa ilmaiseksi

kotiovelle kannettuna. Lehti on kovaa valuuttaa päivitettäessä tietoja taloudesta tai teollisuudesta ja riittää mainiosti myös tutalaisen tarpeisiin. TEKin nettisivuilla kerrotaan lisää muista mukavista eduista, joita voit kohdata opiskelujesi aikana.

Työttömyyskassa tarkoittaa sitä, että voit saada ansiosidonnaista työttömyyspäivärahaa. TEKin jäsenenä voit liittyä mukaan maksamalla jäsenmaksun ylempien toimihenkilöiden IAET-kassaan, ja tarvittavan työajan (10kk) voit saada täyteen jopa kesätöissä tai diplomityötä tehdessä. Ansiosidonnaisesta voisi olla hyötyä esimerkiksi jos diplomityössä suunnittelemasi BSC ajaisi työpaikkasi konkurssiin, ja opiskelujen päätteeksi työtä ei olisikaan tarjolla. Liittyminen kassaan on helppoa ja paperisota käydään vasta kun sinulla on siihen tarvetta, mutta onneksi myös aikaa!

Jos haluat lisätietoja TEKistä tai IAETstä, niitä löytyy osoitteesta www.tek.fi tai oman killan kiltakansiosista. Aina voit tulla myös tenttaamaan kiltayhdyshenkilösi taitoja käytävällä tai kiltahuoneella.

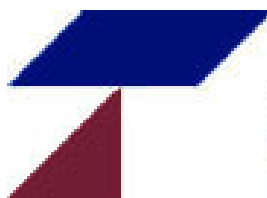
Terveisin Wienistä

Indecsin kiltayhdyshenkilö

Anssi Nevalainen anssi.nevalainen@tut.fi

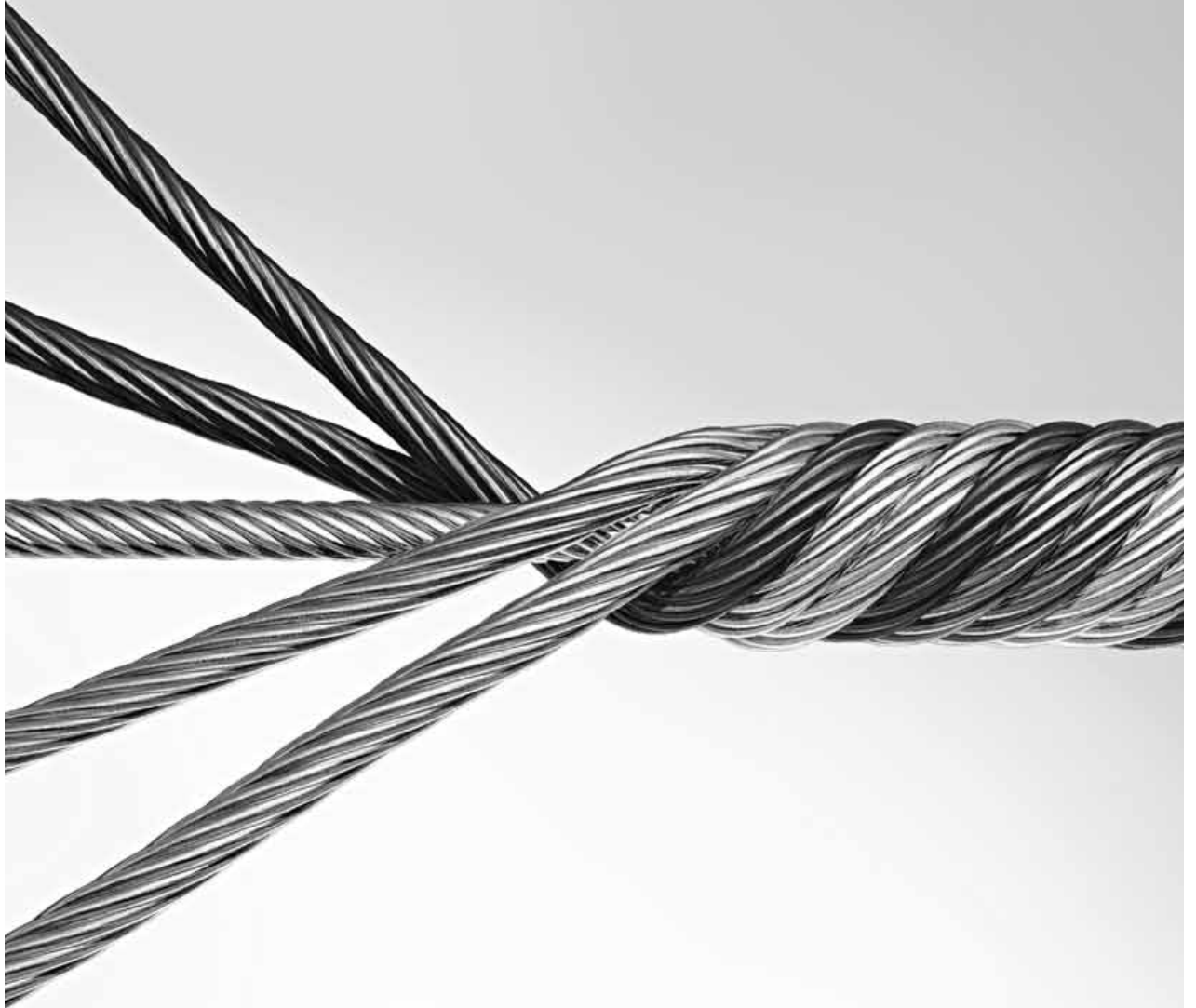
www.tek.fi

www.iaet.fi

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Fuksi! Jos et ole vielä TeK:n jäsen, niin nyt kiiruusti liittymään! Pieni vaiva, mutta suuri hyöty...

Uusi Ruukki on enemmän kuin Rautaruukki, Rannila, Fundia, Gasell ja Asva yhteensä.

Yhdistimme viiden vahvan metalliosaaajan ammattitaidon ja kokemuksen yhden yhtenäisen nimen alle. Uusi Ruukki toimii asiakkaansa vahvana lenkinä hänen prosesseissaan jo suunnittelun tuesta aina pitkälle vietyihin kokonaisratkaisuihin saakka.

Meidät tullaan jatkossa tuntemaan huippulaatuisista metalliratkaisuista, joita toimitamme rakentamiseen sekä konepaja- ja metallituote-
teollisuudelle. Toimimme yli 20 maassa noin 12 000 ammattilaisen voimin. Tavoittemme on jatkaa hyvässä vauhdissa olevaa kehitystämme yhdeksi alan merkittävimmistä toimijoista Euroopassa.

RUUKKI
more with metals

Indecsin kurssi uuteen nousuun

Seuraavassa on kokoelma erilaisia mietteitä ja tunteita, joita allekirjoittanut koki aloittaessaan matkansa kohti diplomi-insinöörin tutkintoa.

Maanantai

Kännykän polyfooniset äänet kajahtavat soimaan. Herään viiden ja puolen kuukauden horroksesta. Kirjoituksista on siis aikaa jo melkein puoli vuotta. Niiden jälkeinen toiminta olikin sitten yhtä tärkeää kuin Tampere TV:n ohjelmisto. No ehkäpä kyseinen loma oli tarpeen, kun ottaa huomioon, että fuksiviikko oli selvästi raskain koulunalku, mitä olen elämässäni kokenut... No palataanpa tuohon kyseiseen aamuun. Kompuroin alakertaan vieläkin hiukan oudolta tuntuvassa tilassa; on jälleen aika aloittaa "koulu", tällä kertaa Hervannassa. Hervannassa?. Vaikka olenkin aina popsunut mustaa makkaraa, on kyseinen paikka minulle melkoinen mysteeri. Iso alue täynnä kerrostaloja. Ja tietysti tarunhoitoisia tekkareita.

Noin 45 minuutin matkustamisen jälkeen olen vihdoinkin päässyt Festian aulaan. Yritän etsiä tuttuja kasvoja, mutta harvassa ne tuntuvat olevan. Aulasta siirrytään Festian isoon saliin kuuntelemaan rehtorimme, Jarl-Thure Erikssonin, avajaispuhetta. Puheet jatkuvat meillä Tutilaisilla tämän jälkeen Festian pienessä salissa osastonjohtajamme Markku Pirjetän sekä tutorien esittäytymisillä. Tämä tilaisuus ei ala kovinkaan hyvin, koska kuulemme, että pääsykokeiden pisteytyksessä sattuneen virheen takia muutama oppilas joudutaan poistamaan Tutilta

muille linjoille. Pian selvää, että kyseessä on teekkarijäynä. Uskomatonta, että olimme olleet koulussa vasta noin 45 minuuttia ja meitä oli jo jäynätty. Autsi!

Tietotalon salissa alkaa Indecsin ja M@nagerin kuohuviinitilaisuus. Varsinkin Tutan hallituksen esiintyminen saa allekirjoittaneen mielenkiinnon tekkaripolitiikkaan heräämään. Tämän jälkeen pääsemme kiertämään koulua erilaisten rastien muodossa. Matkan suunnatessa pommisuojiin Twister-pelin, tankkauspisteiden sekä monien muiden aktiviteettien läpi muuttuu meno koko ajan vapautuneemmaksi ja porukka tuntuu sulautuvan yhteen.

Tiistai

Aamulla on jälleen vuorossa infotilaisuuksia. V a i k k a ensimmäisestä illasta oli jäänyt jonkunlainen kartta mieleen, ovat paikat vielä hiukan hukassa.

Onneksi ryhmääni ohjaa tutorimme Karoliina Leinonen, joka hoitaa tehtävänsä enemmän kuin tunnollisesti. Tästä käy hyvänä todisteena ryhmämme antama lisänimi "Äiti". Illalla onkin sitten vuorossa jälleen sosiaalisia opintoja. Tapsantorilta hankittujen eväiden kanssa tutorryhmämme suuntaa kohti lähellä sijaitsevien asuntojen grillikatosta. Juotuamme eväät sekä tutustuttuamme jälleen uusiin ihmisiin, on aika siirtyä jatkoille Senssille. Mutta ei siitä sen enempää.

Keskiviikko

Kokonaisen viiden tunnin yöunien jälkeen olen pirteä kuin peippo. Vuorossa on ensimmäinen tuulahdus akateemista sivistystä. Vaikka olinkin kuullut luennoista erilaisia asioita, ei kyseisen opetusmuodon tarkka toiminta ollut vielä aivan selvää. Huomaan varsin pian, että täällä opiskelu on paljon vapaampaa ja viisaampaa kuin lukiossa. Jos esimerkiksi

j o s t a i n
käsittämättömästä
syystä ei aamulla
jaksu nousta ylös,
niin... sitten ei
vain jaksu.

Vaikka luennon
aihe ei olekaan
niitä kaikkein

mielenkiintoisimpia - Tietotekniikan peruskurssi - ei
kokemus ole mitenkään kamala. Vilkaisten päivän
ohjelmaa. En ole uskoa silmiäni: tänään vuorossa
on vain peli-ilta, joka näyttää päättyvän jo kahdeksan
aikoihin. Siis tänään pääsisi aikaisin nukkumaan.
Univelkani tuntui nimittäin kasaantuvan kuin
Titeläisen tiskivuori uuden pelin ilmestyttyä. Tämän
jälkeen suunnistamme syömään. Ainakin nyt -
opiskeltuani jo useamman viikon - voin todeta, että
koulumme ruokatarjonta on erittäin hyvin järjestetty,
YHTÄ poikkeusta lukuun ottamatta: 15 senttiä –
kenenkään idea? Tehokkaaseen toimintaan
tottuneelle tämä jonojen logistiikkaa ja asiakkaita
karkottava toimenpide aiheuttaa harmaita hiuksia.
www.tulevatkonsultit.com

Peli-illassa saamme tutustua teekkarien
perinnelajeihin kuten kyykkään ja kumipelausISOon.
Kyykän sääntöjä en viitsi tässä alkaa kertoa
(perusideana siis heittää puukalikkoja, kyykkiä,
isommalla puukalikalla, kartulla). ISOssa sääntökirja
taas on tyhjä kuin humanistin kukkaro. Tai ideana
on siis se iänikuinen maalienteko, mutta tuomari voi
pelin aikana muuttaa sääntöjä miten haluaa. Ja kun
iso lauma teekkareita pelaa tätä (yleensä hiukan
voimajuomaa ottaneena, tuomari eniten) niin...no
hauskaahan se on.

Torstai

Tutorien opastamana lähdemme hankkimaan
lahjuksia tulevan baarirundin tuomareille. Läheisestä
Vapaa-Valinnasta tuleekin sitten ostettua
kaikenlaista. Vaikkei teekkarien yleinen periaate
lahjukselle (mahdollisimman isoa ja turhaa) ehkä
toteutunutkaan kuljetusongelmien takia, niin uskon,
että valintamme olivat melko hyviä. Tuskinpa
normaalilta kauppareissulta matkaan tarttuu
muutamaa litraa multaa,
lasten haravaa tai paitaa jonka
koko on XXS (ja jota
varmuuden vuoksi sovitti 190
pitkä kaveri).

Pubirundin jälkeen päädyimme
yökerho Sokeriin. Tässä
vaiheessa ei virtaa enää riitä
varsinaisiin Travolta

suorituksiin tanssilattialla. Baarikierros on kuitenkin
mieleenpainuva. Taitaapa se olla ainoa kerta, kun
olen baarissa ollut pelkillä alushousuilla (ja tämä
johtui siis tehtävästä). Mutta ei siitä sen enempää.
Maatessani Sokerin sohvalla tulee mieleeni lupaus,
jonka olin antanut pubirundilla tuomarille (heitä siis
lahjotaan kaikin tavoin): olin luvannut kirjoittaa jutun
fuksiviikosta. No olin kyllä ajatellut suostua jo
aikaisemminkin. Koskahan sen piti olla valmis...

Perjantai

Kuten Indecsin killan taulu tiivistä asian ytimen: "Kotia
koisiin." Tätä ei tule ymmärtää väärin, tietotekniikan
peruskurssilla oli varmasti jälleen hyvin
mielenkiintoinen aihe. Yhden elämäni raskaimman
viikon jälkeen oma sänky kuitenkin vie voiton. ZZZ..

Kuten tekstistä käy ilmi, oli fuksiviikko melko raskas.
Maanantaista torstaihin kukuin hereillä noin 67 tuntia
ja niistä neljä vietin kotona. Kyseinen uhraus oli
kuitenkin yksi elämäni hausimpia ja tämä on tietysti
vasta loistokkaan saagan ensimmäinen osa. Mutta
ei siitä sen enempää...vielä. Vapise Hervanta.

Valle Kulmala

valle.kulmala@tut.fi

ESTIEM - Euroopan kattavalla verkostolla on paljon tarjottavaa

ESTIEM (European STudents of Industrial Engineering and Managemement) on Euroopan tuotantotalouden opiskelijoita yhdistävä järjestö. Järjestö perustettiin vuonna 1990 ja on ainoa laatuaan. Tällä hetkellä järjestö toimii 25 eri maassa ja 66 yliopistokaupungissa. Nämä 66 yliopistokaupungin opiskelijat muodostavat ESTIEMin 66 paikallisryhmää ja jäsenistön. Tampereen Teknillisen yliopiston tuotantotalouden kilta Indecs on ollut järjestön jäsen vuodesta 1992 lähtien. ESTIEMin päätavoite on rakentaa ja ylläpitää suhteita Euroopan tuotantotalouden opiskelijoiden keskuudessa.

ESTIEMin toimintaa johtaa vuosittain vaihtuva hallitus. Indecsinkin jäseniä on hallituksessa nähty useamman kerran ja tälläkin hetkellä sieltä löytyy Outi Järvinen, joka on toiminut aktiivisesti myös Indecsissä. Hallitus valitaan kaksi kertaa vuodessa järjestettävässä Council Meetingissä. Council Meetingissä on paikalla jokaisesta paikallisryhmästä edustus ja siellä tehdään kaikki tärkeät päätökset tulevaisuudesta.

ESTIEMin toiminta perustuu kansainvälisiin aktiviteetteihin. Tärkeimpinä näistä voisi mainita Vision-seminaarit ja TIMES-kilpailun. Vision on Euroopan laajuinen seminaarisarja, joka vuosittain keskittyy ajankohtaiseen aiheeseen. Tämän kertainen (2004-2005) Vision on nimeltään Vision of Change: "Business Strategies in a Changing Europe". Tampere pitää yhden seitsemästätoista seminaarista helmikuussa aiheenaan "Facing The New EU-Countries". Vision-seminaarisarjan tarkoituksena on yhdistää hyöty ja hupi. Seminaarien ympärille on rakennettu sosiaalista aktiviteettia paikallisten kanssa. Seminaareihin osallistuminen onkin todella helppo tapa tutustua uusiin kaupunkeihin ja ihmisiin. Osallistumismaksutkin pyritään pitämään alhaisina ja ne sisältävät kaiken toiminnan lisäksi myös ruoan ja majoituksen. Mikäli haluat osallistua aktiivisesti Tampereen seminaarin järjestämiseen ota yhteyttä projektin vetäjään, Antti Roihaan (antti.roiha@tut.fi).

TIMES (Tournament In Management and Engineering Skills) on vuosittain järjestettävä kilpailu, jossa kilpaillaan Euroopan kovimpien

tutalaisten tittelistä. Kilpailussa nelihenkiset joukkueet saavat ratkaistavakseen yrityscasen jonka jälkeen ratkaisut esitellään tuomaristolle. Kilpailussa korostuu ennen kaikkea strategia-ajattelu, tieto ja esiintymistaito. Kilpailu on kolmivaiheinen: paikalliskarsinnat, semifinaalit ja lopulta finaali. Tampereen paikalliskarsinta järjestetään II-periodin alussa, seuraa sähköpostia!

Muita ESTIEMin tapahtumia ovat esimerkiksi Summer Academyt. Summer Academyt ovat kesäisin järjestettäviä noin viikon mittaisia "vaihto-opiskeluja". Paikalle on hankittu arvostettuja professoreja puhumaan mielenkiintoisista aiheista. Myös vapaa-ajan toiminnasta on yleensä pidetty huolta järjestäjien puolesta.

Mikäli haluat ajantasaista tietoa ESTIEMin tapahtumista, kirjoita osoitteeseen lr_tampere@estiem.org niin liitetään sinutkin members-sähköpostilistalle.

Tärkeitä osoitteita:

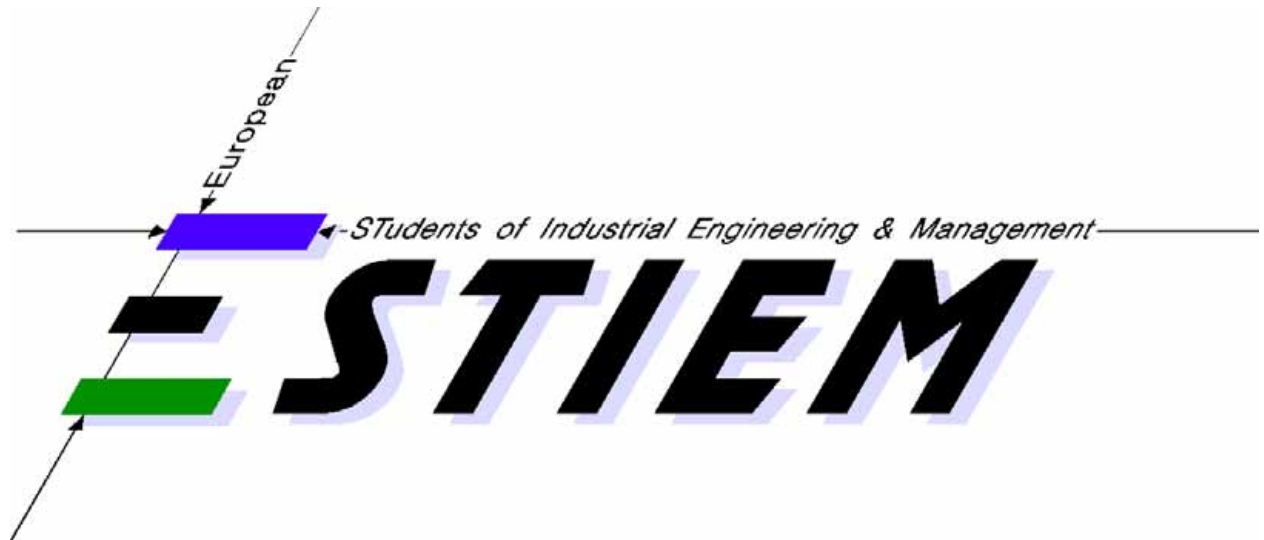
- www.estiem.org: ESTIEMin kotisivut
- www.visionofchange.estiem.org: Tietoa tämän vuoden Visionista (aikataulu, paikat)
- www.exchange.estiem.org: ESTIEM Exchange Guide, tietoa kaikista yliopistoista ja maista joissa ESTIEM toimii

Teksti: Jaakko Kaskinen (jaakko.kaskinen@tut.fi)

TIMES 2005: Tampereen paikalliskarsinta 26.10.2004

Paikalliskarsinnat lähestyvät jo hyvää vauhtia, joten alkakaahan miettiä jo joukkueita valmiiksi. Voittajat jatkavat semifinaaleihin Eindhoveniin ja sieltä toivottavasti finaaliin Zürichiin. Tapahtuma kestää päivän: aamupäivällä ratkotaan casea, iltapäivällä presentaatiot esitetään tuomaristolle ja illaksi on myös varattu ohjelmaa. Tapahtumaa on mukana tukemassa BearingPoint.

Kerää neljänhengen joukkue ja seuraa sähköpostia, lisätietoa tulossa!

PERLOS

SOLUTIONS TO CHALLENGES

Perlos on maailman johtava elektroniikkaa ja mekaniikkaa yhdistävien moduulien toimittaja telekommunikaatio- ja lääketieteellisyydelle. Palvelumme kattaa koko prosessin tuotesuunnittelusta valmistukseen, kokoonpanoon ja maailmanlaajuiseen logistiikkaan asti. Konsernin liikevaihto vuonna 2003 oli 452,3 miljoonaa euroa ja yhtiön palveluksessa on noin 5 500 henkilöä. Perloksen kotipaikka on Suomi, ja yhtiöllä on lisäksi toimintaa Brasiliassa, Isossa-Britanniassa, Kiinassa, Ruotsissa, Singaporessa, Unkarissa ja Yhdysvalloissa. Perloksen osake on listattu Helsingin pörssin päälistalla.

www.perlos.com

Fuksin fapunajan flashbackit

Wappu on ohi. Mihin se meni – ja oikeastaan, mistä se edes tuli? On sunnuntai-iltapäivä ja teekkaritkin alkavat kai jo vähitellen heräillä. Hallituslistoilla on juuri purkautunut hillitön moralisointi kasteviikonlopun tapahtumista. Itse en näe syytä ottaa siihen osaa, joskin ajatustenvaihdosta selviää useita mielenkiintoisia yksityiskohtia, joista en aiemmin ollut tietoinen. Mitä Wappuna oikeastaan tapahtuikaan? Haalarit ainakin ovat mystisesti paikoitellen muuttaneet väriään, ja uudenkarheaan

naisjenkkisolisti. Kaste ensimmäisessä kastekorissa takana ja sen jäljiltä metsänvihreä kastepaita oli muuttunut vihertävän mustaksi. En silti jaksanut vaihtaa sitä kuivempaan. Muut olivat parhaillaan koskessa, itse vartioin saunaa tungettelijoilta. Uudenkarhea tupsulakki painui vinoon märän tupsun painosta. Hetki oli sanalla sanoen raukea. Kohta saapuisivat managerilaiset ja perässä indecsiläiset. Mielenkiintoista nähdä, mitä iltapäivästä kehkeytyisi...

teekkarilakkiin on jostain ilmestynyt kellertävää pilkutusta...

... Kastesaunan tunnelma alkoi olla trooppisen kuuma ja kostea. Työsuojeluviranomaiset tuskin hyväksyisivät niin korkeaa melutasoa ilman henkilönsuojaimia. Vähintään kymmenen minuutin välein kajahti jostain suunnasta jonkinlainen tyylitelty versio Sankareista. Lähes kaikki paikallaolijat olivat fuksivuoden ajalta ainakin jollakin tasolla tuttuja. Nyt he vain vaikuttivat tavallista märemmiltä ja kovaäänisemmiltä. Porealtaalta ruiskittiin vettä letkulla. Ilmeisesti oltiin sitten teekkareita – tai ainakin tupsufukseja.

... Istuin yksin Pormestarin saunalla ja hörpin puolivileää olutta pullosta. Screenillä lauloi joku vähäpukeinen

... Kori oli melko lailla sellainen, millaiseksi olin sen kuvitellutkin, hiukan märempi ja vilpoisempi ehkä. Kolmesta sentistä joku kai jutteli. Totta puhuen ensimmäinen kasto oli koko lailla virkistävää. Avantoon verrattuna tapahtuma oli lämpöinen ja pitkä, uimaltaaseen kai viileä ja lyhyt. Kaikki oli nopeasti ohi: Ei muistaakseni saatu kymmentäkään kastoa. Jotenkin tilanne pysähtyi siinä korissa. Ulkomaailma jäi jonnekin taka-alalle. Legendarista.

... Seistiin vanhalla kirkolla odottamassa kulkueen lähtöä. Eipä ollut ennen tullut nähtyä teekkareita niin hyvässä järjestyksessä lajiteltuna värien mukaan. Olin vaikuttunut, kuinka hyvin järjestäytyminen oli sujunut, vaikka osa porukasta luonnollisesti valui paikalle puoli tuntia myöhässä. Kulkueen edessä kulkeminen tuntui kieltämättä melko hassulta. Joku huusi nimeäni, ja väkijoukosta erotti pari epävarmaa havaintoa tutuista. Kadunvarsi oli

täynnä ihmisiä ja koko baana käytettävissä kolmelle superfuksille – Ainakin oli tilaa hartioillekin.

... Wappuyö: Ensimmäinen ilta aikoihin, kun piti itse keksiä tekemistä. Jotenkin sekin järjestyi, ja aika saatiin vaivatta kulumaan lakitukseen saakka. Lakin kantaminen olkapäällä on tosiaankin taitolaji. Itse turvauduin dopingiin ja nappasin kotoa hakaneulan mukaan. Lakitukseen tilattu paloauto oli myöhässä. Tilaisuuden jälkeen kaupunki tuntui siinä määrin väsyttävältä paikalta teineineen ja humalaisine päänaukojineen, että hyppäsin Hervantaan vievään linja-autoon seuralaiseni hyvässä seurassa.

... Wappubommarit olivat tapahtuma, jota olin odottanut helmikuusta asti. Ennen pelipaikalle pääsemistä oltiin ehditty saada vasta yksi poliiseilla uhkaus, yksi moraalisaarna ja kaksi naarmua yksiin silmälaseihin. CMX:n esiintyminen kruunasi tilaisuuden, vaikka valtaosa heikommin kuin pulteilla haalareihin kiinnitetty tuon konsertin aikana karisikin. Omia jalkoja ei tarvinnut käyttää, sillä joka puolelta tuli ystävällisesti tukea enemmän kuin olisi tarvittu. Toinen olkapoletti vaihtoi mystisesti väriä punaisesta vihreään. Joku valitti jälkeensä, että tapahtuma jouduttiin lopettamaan kesken, mutta itse painuin pehkuihin CMX:n jälkeen. Tunnelma vain kuoli.

... Indecsin ja Managerin wappubooli oli mielestäni melko onnistunut sekoitus. Kappelisali oli seiniä myöten täynnä. Tilaisuudessa arvosteltiin fuksijäynät. Managerin jäynä oli todellakin omaperäisehkö. Mistäköhän olivat onnistuneet

värväämään niin täydelliset höynäytettävät? Paikalla palkittiin myös vuoden indecsiläinen sekä Indecsin ja Managerin superfuksit. Koskenkorvapullolla päästiinkin hyvin alkuun illan Bommareita ajatellen, vaikkakin sain sen tyhjentämisessä aika lailla apuja.

... Wappuleffoina olivat tänä vuonna Blues Brothers sekä Helmiä ja sikoja. Fuksivirheenä oletimme, että kolme tuntia ajoissa olisi riittävä aika Blues Brothersiin pääsemiseksi. Onneksi tunnelmasta päästiin silti osalliseksi, ja kamojen mystisen katoamisen ja löytymisen jälkeen päästiin iltaa jatkamaan hyvissä meiningeissä. Tätä ennen oli tavattu jonottaessa vähintään puolet Hervannassa asuvista tutuista. Hyvä liiketoimi pullonkerääjäpojille ja -tytöille.

... Wappu alkoi virallisesti Tampin paljastuksella, joka osoittautui melkoiseksi speaktaakkeliksi. Olin aamulla katsellut, että kaikki päivän luennot Festian isossa salissa oli peruttu, ja se olikin lopulta melko erinäköinen kuin yleensä... Aloin päästä tunnelmaan sisälle. Selvästikään Teekkariwappu ei ole mikään turha tapahtuma, ajattelin. Normaaleilla ihmisillähän wappu alkaisi vasta puolentoista viikon päästä. Pitäisiköhän ottaa varmuuden vuoksi kohtuullisen rauhallisesti? Mitäköhän tästä parista viikosta tulisi...?

Perttu Heinilä
Superfuksi 2004

Opiskelijaelämä on muutakin kuin lukemista

Matematiikan 1. välikoe huomenna, fysiikan laskuharjoitusten dedis seuraavana päivänä, samana päivänä pitäisi palauttaa tiedonhallinnan peruskurssin harkka, joka on tieteenkin vielä aloittamatta, vuoden odotetuista saunailta vielä tänään ja kaiken lisäksi olet luvannut ruokkia naapurin kissan. Keksitty tilanne vai tekniikan ylioppilaan arkipäivää?

Vanhemmilta opiskelijoilta voitaisiin kysyä tuntuuko tilanne tutulta. Itsekin muistan vääntäneeni vielä 15 minuuttia ennen esitystä powerpointilla erittäin laadutonta diashow:ta ja viime keväältä mieleeni välähtää eräiden kurssikavereiden kykenevän samaan tosin dedikseen aikaa oli huomattavasti vähemmän. Tenttiin lukeminenkin on monesti jäänyt viimeisen aamun ihmeeksi. Onneksi aivan joka päivä ei tarvitse kiristää stressinaiheuttajumaketta äärimmilleen, vaan rentoutumiseen ja harrastuksiinkin pystyy uhraamaan reilusti aikaa.

Varsinkin fuksivuosi on monelle tasapainottelua bilettämisen ja koulutyön välimaastossa. Kun ensimmäisten päivien vapaudenraikas tuulahdus äidin 18 vuotta kestäneen vahtimisen jälkeen vihdoin koittaa ja kavereiden villit huhut teekkaritoiminnasta käyvät toteen, ei fuksi voi vastustaa kiusausta jatkaa perehtymistä opiskelijaelämän tarjoamiin etuuksiin. Tällöin voi joskus joutua tiivistämään usean tunnin koulutyön muutaman minuutin mittaiseksi. Tuotantotalouden opiskelijoina, meidän aivan varmasti pitää selviytyä vastaavista tilanteista työelämässä. Pitää pystyä jakamaan työtehtäviä eteenpäin, karsimaan turhat tai tarpeettomat tehtävät työlistä ja priorisoimaan asioita kiireyden ja tarpeellisuuden mukaan. Kaikkein ei aika millään riitä, sillä se on hyvinkin rajoitettu suure kokemassamme maailmassa.

Hetkiä, jolloin työtä tuntuu olevan enemmän kuin resursseja tehdä kaikki tarvittava, ilmaantuu kaikesta huolimatta jokaiselle aina silloin tällöin. Uskoakseni erittäin harva kykenee tekemään yötä myöden töitä 12 tuntia putkeen – siis ihan tauotta. Kaikilla meillä on jokin ikioma keino rentouttaa mieli ja fysiikka. Joku lähtee talvipakkaseen juoksemaan ilman vaatteita yliopistomme lähimaastoon vain

teekkarihattu lämmikkeenään ja toiset ottavat kupposen vahvahkoa kahvia pysyäkseen paremmin hereillä yön hiljaisina tunteina. Jokainen varmaan löytää oman hyväksi katsomansa konstin jostain näiden kahden esimerkin väliltä. Jos sitä omaa juttua ei vielä ole, niin on jo korkea aika alkaa etsiskelemään omaa tapaa saada ajatukset pois työn ääreltä. Yksi varma keino on tehdä jotain uutta, joka nostaa adrenaliinitason hetkeksi korkealle. Tällaisia tilaisuuksia fuksivuosi on pullollaan ja tomeratutalainen osaa tieteenkin hyödyntää jokaisen mahdollisuuden osallistua koulumme ja kiltamme tapahtumiin. Niitä sitten riittääkin koko vuoden ympäri. Vaikka alussa vaikuttaa, ettei oikein muuta ehtisi tekemään, niin rytmistä pääsee helposti kiinni ja lopulta jää aikaa jopa muutaman kouluhomman tekemiseen.

Niin vain on aina päässyt käymään, että joka vuosi on wappukin vietetty ja fukseista on kasvanut teekkareita. Mikä sitten muuttuu, kun kastautuu Tammerkosken hyiseen veteen? Kiire ei ole hävinnyt mihinkään – päinvastoin tekemistä tuntuu olevan aina vain enemmän. Mutta mikä tärkeintä, voi olla ylpeä itsestään montaa kokemusta rikkaampana.

Ari Mäkeläinen

Santeri Revon elämän aakkosia

Santeri Repo, kotoisemmin Santtu, oli seuraava uhrini miettimään elämänsä aakkosia. Hän työskentelee teollisuustalouden laitoksella erinäisissä opetushommissa ja on esimerkiksi vastuussa teollisuustalouden peruskurssin toteutuksesta. Laitoksen ilmapiiriä ja työtovereitaan hän kehuu vuolaasti ja kertookin viihtyvänsä työssään erinomaisesti.

Monta sataa fuksia näkee Santun viikoittain luennoimassa Festian isossa salissa. Luultavasti heillä ei silti ole kovinkaan suurta aavistusta siitä, millaisesta persoonasta on kysymys. Siksi valitsinkin Santun seuraavaksi haastateltavakseni. Haastattelun toteutustapa poikkesi tällä kertaa normaalista, sillä otin Santun tenttiini ilman etukäteisvalmisteluja. Ex tempore vaan – niinhän ne parhaat tulokset usein syntyvät. Kyllä Santtu muutaman kerran päättänsä raapi ja meni jopa sanattomaksi, mutta ihailtavan nopeasti aakkoset tipahtelivat kuin apteekin hyllyltä. Ja ei voi muuta kuin ihailia herran terävää älyä ja hauskoja juttuja, joita seuraavaksi saatte lukea:

Aamu

Parhaimmillaan silloin, kun saa herätä omin ehdoin auringonpaisteeseen, nauttia aamukahvit rappusilla ja seurata peuroja puuhailua. Huonoimmillaan pakkoherääminen pimeyteen – tällainen viikon ensimmäinen aamu pitäisi lailla kieltää.

Aurinko

Harvinainen tuttavuus viime kesältä, joten sitä jäin kyllä kaipailemaan.

Aku-Ankka

Tärkeää luettavaa sekä vessassa että ruokapöydässä.

Bernhardinkoira

Koiran pitää olla sen kokoinen, ettei siihen kompastu pimeässä. Lisäksi rodun luonteenlaatu on kaikin puolin sopiva: tarvittaessa tapahtuu mutta muuten otetaan lunkisti. Koiran

kuorsaus on myös hyvä unilääke: mikään ei uneta paremmin...tässä syitä siihen, että tälläkin hetkellä kotona on kaksi bernhardinkoiranarttua.

Bommarit

16 kertaa putkeen, viimeksi kävin toissawappuna.

Copy Paste; esiintyy silloin tällöin harkkatöissä

Compuutterin mukanaan tuoma inhottava lieveilmiö, johon kukaan lukijoista ei enää toivottavasti sorru!

Carnaval

Deadline

Ohjaa liikaa opiskelijoita ja myös minua itseäni.

Esiintyminen

Apina esiintyy Festian isossa salissa pari kertaa viikossa.

Massaluennoilla henkilökohtaista kosketusta opiskelijoihin on vaikea saada ja siinä tulee väkisin joskus hieman sätkynukkemainen olo. Muuten esiintyminen on kyllä kivaa ja vanhojen harrastusten kautta tutuksi on tullut esiintyminen niin televisiossa, suurten yleisöjen edessä kuin ravintoloissakin.

F

Festia

Työpiste kammottavan näköisessä rakennuksessa.

G

Gouda

Hyvää raglette-pannussa.

H

Haastattelu (tämä)

Tilanne, jossa kerrankin koen sanattomia hetkiä.

Hässäkkä

Työtkin joskus.

Heinä

Paalien tuoksu heinävajassa.

I

Imatra

Olen syntynyt Joensuun Enossa mutta pidän itseäni imatralaisena.

Ihaa

Nalle Puhista tuttu Ihaa istuu tälläkin hetkellä tietokoneeni kaiuttimen päällä. Ihaa-leiman voi hyvän harjoitustyön tekijä löytää paperistaan.

J

Juhla

Hyvä sellainen on suhteellisen rento kavereidenkin kanssa.

K

Karvat & kuola

Niitä riittää! Ne ovat suorastaan ehtymätön luonnonvara meillä. Olen vahvasti sitä mieltä, ettei ihminen ilman koiraa tarvitse pölynimuria...

Kupla

Vaaleanpunainen ja ripeä. Kaksi bernhardilaista takapenkillä. Herätti yleistä hilpeyttä huojuessaan liikennevaloissa.

L

Lämmin

Kesällä saisi tietenkin olla lämmintä, mutta talvella takkatuli, villasukat, maalaismaisema ja auringonpaiste hangilla luovat lämpöisen tunnelman ja hyvän fiiliksen.

M

Miisu Mynttinen

Kissani ja mieluisa syntymäpäivälahja. Talon hiirijahti.

Midelofnouwheer

Kotopesä ja vastapaino työlle.

N

Naiset

Nostalgia

Nostalgiaa, huokaa joku, vaikka itse olen tässä päivässä.

O

Oppiminen

Tarkoittaa eri asiaa kuin opiskelu, joka puolestaan tarkoittaa eri asiaa kuin opettaminen. Nämä kolme asiaa ovat liian vähän kytköksissä toisiinsa.

P

Poni

Suomen pienhevonen, lita nimeltään. Hirnuu kotona tallissa.

Puupino

Kesällä hitaasti etenevä projekti kohti puuliiteriä.

Q

täysiQ

Aiheuttaa unettomuutta.

Varo tätä sanaa liikkuessasi Brasiliassa, sillä Brasilian portugaliksi sana on jotain aivan muuta...

R

Revontulet

Oletko koskaan kuullut revontulien ritisevän? Minä olen useammankin kerran.

Repolainen

Yleisnimitys perheemme jäsenille.

S

Samba

Pääosin jo taaksejäänyttä elämää, jota tosin harrastin aktiivisesti kymmenisen vuotta. Soitin surdoa ja välillä tämä hauska harrastus muistutti lähes työtä: viikonloput tien päällä, keikkoja, harjoituksia. Yhteensä useita satoja esiintymisiä tv:ssä, Carnavaleilla jne.

T

Tuuli

Milloin viimeksi oli tyyntä? Myös äitini nimi.

Tupsula

Pitkäaikainen majapaikkani 90-luvulla.

Ukko & akka

"Karjalaisena" kuuluvat luonnolliseen sanavarastooni ja käytän niitä ilman, että tarkoitan pahaa.

Uuni

Tosi kovat pakkaset, koivuhalot ja leivinuuni.

Vähäpoika

Vähäpoikana Van Halen oli ensimmäinen koskaan ostamani LP-levy Suomen Tampereella.

WC

Täysistunto on ainoa nautinto, johon ei tule himo.

Wigwam

Erittäin hyvä suomalainen proge-bändi.

Antti Lönnqvist

Teollisuustalouden laitoksen nuoremman kaartin sisäpiirivitsi.

X-files

Tätäkin tuli katseltua.

Yö

Tähdet, revontulet, koirien ulkoiluttaminen, peurat, paukkuva pakkanen.

Yöjalka

Nykyisin aika lailla vähissä, käytännössä loppunut.

Zysse

Kaverini lempinimi. Zysse toimi toisena todistajana naimiaisissani. Opinnot hänellä ovat edelleen kesken, hyihyi...

Äskettäisen uutisoinnin mukaan ruotsalaiset museomaakarit "entisoivät" Wasa-laivan väärillä aineilla. Ihmettelen ruotsalaista osaamista. Wasa-laiva tuo myös mieleeni maailman parhaan jäynän, jossa kiteytyy kaikki jäynälle oleellinen: harmitonta hauskaa kaikille huolellisesti toteutettuna.

Äänentoisto

Laitteisto, musiikki, PA-laitteet.

Äänet

Metsän ja luonnon äänet.

Ö Yön loppuosa.

Ö niin kuin saari

Nuoruusikäni kului Saimaan rannalla. Valitettavasti vesi on nykyisin liian kaukana.

Ja extrana vielä hieman numeroita...

Joutuu antamaan liian usein, käytännössä turhaan.

Muistithan peruuttaa tentti-ilmoittautumisen? Vai oliko syynä laiskuus?

Olen jo oppinut, että en ole aina. Opettajana on myös hyväksyttävä, että toiset eivät halua enempää.

Kahden hengen talous.

Maalla näkyvien tv-kanavien lukumäärä.

Keskeiset elementit ovat koti, työ, terveys ja ystävyys. Moni keskittyy ehkä liikaa töihin ja huomioi muita vasta sitten, kun niissä ilmenee ongelmia.

Naisia taloudessa – akkavaltako?

Kuusi(puu) ja hirvikärpäset.

Köksän numero joskus kouluaikoina. Poikana en voinut saada parempaa, minkä vuoksi tunnen kokeneeni suurta vääryyttä...nykyisin laitan ruokaa paljon ja hyvin – myös muiden mielestä. Opettajankin olisi jo pakko tunnustaa se.

Infinity.

Toivottavasti ei ulkomuoto!

Keskeisten elementtien keskiarvo.

Santeri Repo

Haastattelija: Heini Niemi

“Siellä juotiin, siellä EI nuss...”

eli Indecsin Kesäcasenpurku Kintulammen retkeilymajalla 7.- 8.8.2004

Edellisvuosien lievästi brutaali nimi Indecsin kesätappo oli kokenut talven aikana nimenmuutoksen rauhallisempaan ja kaikin puolin tutalaiselle soveliaampaan nimeen Kesäcasenpurku®. Nimenvaihto olisi pitänyt tehdä jo monta vuotta aikaisemmin, sillä pelkästään nimeä muuttamalla osallistujamäärä saatiin kasvamaan n. 200 – 300 prosenttia. Nimestä huolimatta varsinaista Harvardin keisiä ei vielä tällä kertaa päästy ratkomaan.

Joukko innokkaita ja kesän kangistamia indecsläisiä kerääntyi tapaamaan toisiaan varsin kesäisissä merkeissä Tampereen kaupungin omistamalle Kintulammen retkeilymajalle. Päivän sää oli mitä parhain, asteita oli kolmisenkymmentä varjossa. Matkaan lähdettiin henkilöautoilla puolilta päivin Suomen sydäimestä eli Tampereen Herwoodista. Puolen tunnin ajomatkan jälkeen joukkio oli päässyt Kintulammen parkkipaikalle. Parkkipaikalta oli vielä matkaa itse majalle noin puoli kilometriä.

Loppumatka osoittautui varsin mielenkiintoiseksi, koska ”tie” oli rankkasateiden kastelema mutavellinen kinttupolku. Siinä mielessä Kintulampi kuvaa paikkaa todella hyvin.

Mökin osoittautui omalla tavallaan viehättäväksi: ei turhan siisti, mutta ei liian karukaan. Tupaa komistivat kymmenkunta kerrossänkyä ja kookas takka. Keittiökin majasta löytyi, mutta sen käyttö jäi vähiin. Eihän sinne syömään ollut tultu!

Päivä ja alkuilta kuuluivat makkaraa ja muita leirinuotion ääressä paistellen. Aloittivatpa innokkaimmat jo virvokkeiden nauttimisenkin. Mökin ympäröinyt maasto osoittautui sellaiseksi, ettei mukana tuotuja hauskoja mökkipelejä voitu harrastaa, joten aikaa kulutettiin pop-musiikkia kuunnellen ja hyviä tarinoita veistellen. Sen sijaan itikat pitivät paikan maastoa ihanteellisena, ainakin niiden määrästä päätellen. Kuitenkin muutaman ravintola-annoksen kumottuaan kaikki hävisivät kuin taikauskusta. Liekö metsänpeikko pelotellut ne matkoihinsa... Aamulla herättyään kuitenkin saattoi huomata, että olivat tästä suuttuneena käyneet imemässä lihaa sitäkin enemmän.

Mökin vieressä oli lampi, kenties kuuluisa Kintulampi, ja sen rannassa mökin rantasauna. Illan ja ensimmäisten casenpurkajien tummuessa aloitettiin saunan lämmitys. Lammen vesi oli todella lämmintä, sillä kesäinen aurinko ja alkoholi olivat yhdessä lämmittäneet pienikokoisen lammen lähes kiehuvaaksi.

Toimittaja itse ennätti paikalle dokumentoimaan illan tapahtumia vasta iltakymmenen korvilla, joten päivän aikaisemmat tapahtumat ovat enemmän tai vähemmän kuulopuheita/mielikuvituksen tuotetta.

Ensimmäinen kesäcasenpurkaja oli jo kaikkensa antaneena mennyt "nukkumaan", kun toimittaja saapui paikalle. Hänenkään pelinsä ei vielä ollut pelattu, sillä hänet saatiin heräteltyä takaisin joukkoon tummaan. Ylösnoustuaan tämä nimetön valitteli pitkään päänsärkyä. Taisi olla nestevajausta ruumiissa. Yön aikana meno ylti välillä hurjaksikin, henkilövahingoilta onneksi välttyttiin. Muuten aika kului saunoen ja ankanpoikasten lailla lammessa uiskennellen. Pikkuhiljaa väki alkoi sammua ja mennä nukkumaan kuka mihinkin kannonkoloon.

Sitkeimmät sissit kuitenkin jaksoivat selkeästi aamuun asti.

Aamulla ensimmäisten heräillessä yhdeksältä aloitettiin mökin ja ympäröivän luonnon siivoaminen luovutuskuntoon. Kun paikat oli saatu siistiksi, aloitettiin matka takaisin parkkipaikoille. Yön aikana olikin jo unohtunut, kuinka pitkä matka autoille olikaan. Pitkä! Ja itikoita riitti vielä sillekin matkalle. Lohtuna oli kuitenkin, että kassit olivat tyhjä, koska ruoat oli syöty ja juomat juotut.

Paluumatka meni hyvin ja koti-Hervantaan päästiin ilman ongelmia. Uusi kesätapaamiskonsepti oli onnistunut odotettua paremmin. Joitakin ideoita jäi vielä toteuttamatta. Saa nähdä, mitä ensi

kesä tuo tullessaan...

Seuraavaa kesäcasenpurkua odotellen:
Tuomas Määttä

.....

ALAVUUS

ОВI JOKAISEEN KOTIIN

Indecs Challenge 2004

Seikkailua sateessa

Lauantaina 25.9. jo kolmatta kertaa järjestetty seikkailumielinen ulkoilutapahtuma Indecs Challenge 2004 sijoittui tällä kertaa Luoteis-Tampereelle. Tänä vuonna mukaan saatiin myös ulkomaista erätaitoa kahden vaihtopuolijoukkueen myötä sekä iän tuomaa kokemusta TTY:n henkilökunnan ollessa mukana yhdellä joukkueella. Tälläkään kertaa kisan tärkein kriteeri ei suinkaan ollut nopeus, vaan tuomaristo arvosti nokkeluutta ja luovuutta tehtäviä suoritettaessa sekä etenkin joukkueesta välittyvää yhteishenkeä. Alla on järjestäjien näkemystä tapahtuman kulusta.

6.30 - Alku

Herätyskellon soidessa palautuminen edellisten päivien urakasta oli vielä kesken. Rastien – etenkin Tölkky-rastin – viimeistely oli venynyt yömyöhään ja vaatinut paljon voimia. Aamulla ohjelmassa oli vielä kerätä suurin osa rastivälineistä autoon ja peräkärryyn, hakea pakettiauto ja moottorivene ja ehtiä vielä yhdeksäksi Ikuriin. Siellä olisi Indecs Challengeen lähtö. Päivä alkoi hienoisesti takkuillen, sillä Festia oli lukitustilassa emmekä ollut päästä kiltahuoneelle hakemaan viimeisiä välineitä. Radan tuntevat järjestäjät pitikin hajauttaa menetetyt ajan vaikutuksen poistamiseksi.

9.05 - Lähtölaukaus

Indecs Challenge sai kuin saikin aikaan yhteiskunnallista vaikutusta: TKL:n linjan 13 aamubussi oli tupaten täynnä patikoijia. Osa tuntui vaeltaneen metsässä ennenkin – varusteina mm. sieniveitset, kasari ja sisäfileepihvejä – toisilla taas varustus ei ollut vaeltamisen kannalta viimeisen päälle. Sehän ei tässä kilpailussa kuitenkaan juuri haitannut, sillä kyseessä on jokaiselle normaalikuntoiselle ihmiselle sopiva tapahtuma. Hieman ihmetystä herätti erään kilpailijan kainalosauvat; Aikoisiko hän oikeasti kiertää kainalosauvoilla linnuntietä noin 15 km pitkän reitin? Lähdössä kilpailijoille jaettiin kartat sekä koko kilpailun kestäväksi tehtäväksi perinteinen Harvard case, joka heidän tulisi purkaa vielä tuntemattomassa paikassa viimeisellä rastilla. Mittaa aineistolla oli vaivaiset 40 sivua ja teksti oli luonnollisesti pienellä fontilla englanniksi.

9.15 - Hanaa

Heti aluksi joukkueiden tuli päättää luottaako suunnistustaitoonsa vai pelatako varman päälle:

Suunnistusmieliset pääsivät seikkailemaan tehdasalueen reunamille pusikoituneen rautatien varrelle, varman päälle pelaajat kulkivat valtatiepiennarta. Ensimmäiselle rastille saavuttaessa hajontaa joukkueiden välille oli syntynyt muutama minuutti. Joukkueet pääsivät etsimään ennalta määrättyjä luonnosta löytyviä asioita kuten tatteja, kanervaa ja nokkosia. Mikään joukkue ei löytänyt kaikkia kaivattuja asioita, vaikka yritykset selitellä vääriä löydöksiä olivatkin mielikuvituksellisia.

9.30 - Tipuja

Osan joukkueista vielä etsiessä luonnon antimia järjestäjien ajoneuvot piti hajauttaa laittamaan seuraavia rasteja kuntoon. Pakettiauto lähti pystyttämään kakkosrastia ja henkilöauto hakemaan vettä ruokarastille. Toinen henkilöauto lähti kolmosrastille pystyttämään Olvin sponsoroimaa Tölkky-rastia. Toinen rasti oli kylmä rasti, jolla joukkueiden tuli ratkaista anagrammeja. Vihjeenä ratkaisulle oli linnun kuva. Kuinka moni olisi arvannut, että tuhoava viina onkin taivaanvuohi? Tästä ja muutaman kirjaimen puuttumisesta huolimatta joukkueet ratkaisivat anagrammit yllättävän hyvin. Etenkin kirjaimista muodostetut kokonaan uudet lintulajit olivat taidokkaasti tunnistettuja.

11.30 - Tölkkejä

Tässä vaiheessa sade oli jo tauonnut ja aurinkokin pilkisteli pilvien takaa. Yhteistyökumppanimme Olvin hengessä pelasimme kyykätapaista suomalaista seurapeliä Tölkkyä, jossa hyvistä suorituksista sai kasteltua kurkkuansa mallasjuomalla. Osa tosin oli tehnyt sitä jo lähdöstä asti. Tässä kohtaa saapui

myös Varjo-Challenge-partio Hervannasta nuuskimaan tunnelmaa. Joukkueiden välistä hajontaa Olvi-rastille saavuttaessa oli syntynyt jo lähes pari tuntia. Eräs joukkue kertoi käyttäneensä puolen kilometrin metsäkaistaleelle aikaa parisen tuntia. Järjestäjät oli tässä vaiheessa hajautettu jo melko tehokkaasti eri rasteille: Osa oli Tölkky-rastilla, osa polkupyörä-rastilla, osa ruokarastilla, osa matkalla rastien välillä, osa vasta tulossa alueelle ja osa puolukassa. Näiden koossa pitäminen vaati melkoisesti akkua puhelimesta.

12.30 - Pyörimistä

Neljännellä rastilla joukkueiden tuli kiertää pienellä polkupyörällä ennalta annettu reitti viestinä siten, että joukkueen keskinopeus olisi mahdollisimman lähellä tavoitenopeutta. Rastilla nähtiin toinen

t o i s t a a n innovatiivisempia yrityksiä laskea aikaa ja nopeutta. Ehkä hämmästyttävintä s u o r i t u s kuitenkin oli toisen vaihtopöytäjoukkueen unkarilaisjäsenen pyöräily – hänellä kun oli t o i s e s s a j a l a s s a a n p r o t e e s i . Jalallisenakin täytyy myöntää, että taitavasti

hän polki juurakkoisessa kangasmaastossa eteenpäin.

13.00 – Joku helvetin karamboola

Kilpailureitin puolivälissä oli tarjolla pientä välipalaa seikkailijoille. Paikalla oli myös aiheeseen liittyvä tehtävä-rasti. Kahden joukkueen jäsenen silmät sidottiin, ja heidän tuli tunnistaa haistelemalla ja maistelemalla mikä ruoka-aine oli kyseessä. Arvauksia tuli laidasta laitaan, sillä siideriä luultiin toisaalta s e k ä kuohuviiniksi että kiljuksi. Siinäpä on tuotekehittelijöille miettimistä. E h k ä yllätyksettä oluen tunnsti j o k a i n e n joukkue, mutta Sandelsin n i m e ä harvempi osasi

veikata. Yllättävän moni tunnisti myös tähtihedelmän eli karambolan mutta ruusunmarjatee taisi jäädä kaikilta tunnistamatta. Ruoka alkoi jo pikku hiljaa maistua hajanaiselle järjestelyporukallekin, ja eräs työn murtama otti vielä nokkaunet pakettiauton tavaratilassa. Alkoi taas sataa.

14.00 - Hevosia

Teivon raviradan kangasmaastosta siirryttiin Siivikkalan peltoaukeille. Suunnistusta heikommin osanneet joukkueet saivat huokausta helpotuksesta, sillä tiedossa olisi muutama kilometri hevostallien reunustamaa hiekkatietä ja hevostyttöjä. Peltoaukeiden laitamilla pyydettiin joukkueita arvioimaan mm. puun pituutta ja pellon pinta-alaa. Ulkomaalaisvahvistukset näyttivät jälleen osaamistaan suorittamalla melko vaativia stuntteja. Vakuutusten vakuuteltiin olevan kunnossa.

14.30 - Tietoa

Ennen metsäosuudelle siirtymistä joukkueet pääsivät ratkaisemaan erätaiteita. Joukkueiden tuli selvittää kysymyksiä, joiden aiheina vilisi muun muassa pettu ja Suomen myrkyllisin kasvi. Tämän jälkeen olisi vuorossa jälleen enemmän suunnistustaitoa vaativa metsätaival.

15.00

- Miehikkyyttä
M e t s ä n siimeksessä joukkueita odotti yksi kilpailun erikoisimmista rasteista; Joukkueiden jä s e n e t p ä ä s i v ä t

ampumaan muun muassa Natashaa ja teekkaria. Kyseessä olivat kuitenkin muovikuula-aseet ja Natashakin vain maalitaulun nimi. Kilpailijoiden tuli osua näyttävää kääntötekniikkaa käyttäviin maalitauluihin maastokuosiin pukeutuneiden rastinpitäjien huutojen mukaan. Muutama tarkka-ampuja joukosta toki löytyikin.

15.30 - Vettä

Näsiselkä avautui kauniisti edessä seuraavalle rastille saavuttaessa. Rasti oli kaksiosainen: Ensimmäisessä osassa joukkueiden tuli arvioida nestemäärä imemällä pillillä nestettä. Jokaisella kilpailijalla oli eri määrä nestettä astiassaan ja joukkueen tuli ilmoittaa saamansa yhteistulos. Arvaukset heittivät puoleen ja toiseen, mutta osa arvauksista osui melko lähelle. Toisessa osassa joukkueiden tuli täyttää langassa roikkuvaan astiaan mahdollisimman paljon nestettä ilman että lanka katkeaisi.

16.00 - Muistipeliä

Ensimmäiset joukkueet saapuivat kolmanneksi viimeiselle rastille yli kolme tuntia loppupäätä edellä.

Joukkueilla oli kuitenkin a s e n n e kohdallaan aurinkokin v ä l i l l ä pilkahdella. Rasti oli n i m e t t y yhteistyökumppanimme A-

Tiilikatteen mukaan. Joukkue suoritti sen viestinä, jossa kilpailijan tuli käydä katsomassa taululta neljä samaan aiheeseen liittyvää sanaa ja järjestää ne muutaman kymmenen metrin päässä olevalle alustalle oikeaan järjestykseen. Mukana oli myös hämähäysanoja ja taulujen välinen maasto oli tietysti vaikeakulkuista. Tässä vaiheessa kilpailua kaikilla eivät sanat enää pysyneet mielessä ja osa joutui käymään kertaamassa niitä uudelleen taululta. Tältä rastilta olisi matkaa maaliin enää pari kilometriä.

17.00 – Die Hard ja soutuvene

Viimeiset maastorastit olivat sijoitettu Torpan leirikeskuksen rantaan. Ensin joukkueiden tuli ratkaista kolmen ja viiden litran ämpäreillä diehardmainen ongelma, ja tämän jälkeen vesiaihe jatkui erikoisenpuoleisena soutuveneilynä: Veneeseen istutettiin kaksi soutajaa ja heidän silmänsä sidottiin. Muut jäljelle jääneet joukkueenjäsenet saivat huudella neuvoja soutajille. Matkaa vastarannalle oli noin puoli kilometriä. Paras aika oli vain kolme ja puoli minuuttia, ja t ä s ä tapauksessa savolaismallinen soutuvene kulkikin lähes luotisuoraan. Järjestäjillä oli täysi työ p y s y ä

perässä pienimoottorisella paatillaan. Kilpailuhenkisyttä kuvannevat myös tämän rastin aikana menetetyt kaksi airoa, jotka katkesivat kuin päreet konsanaan.

Osa joukkueista päätti ottaa soutelun pidemmän kaavan mukaan nauttien Näsijärven ulapasta. Eräissäkin joukkueessa peränainen piteli päätään ja voivotteli jo parin sadan metrin jälkeen soutajien vedellessä ristiin rastiin salmea. Eräs toinen joukkue puolestaan kävi tervehtimässä paikalle erehtynyt kalastajaa soutelemalla suoraan hänen katiskojensa yli ja parin metrin päästä venettä. Onneksi hymy levisi kalastajan kasvoille, kun hän seuraavaksi näki huivipäiset sokeat soutajat airomassa kaislikossa. Muutamalle joukkueelle aiheutti lisäjännitystä salmella muutamaan kertaan seilannut suurempi alus. Sen jälkeensä jättämä aallokko loiskutti huolella vettä veneisiin. Onneksi yksikään vene ei

kaatunut, sillä aallot tulivat keulan puolelta. Toisaalta vettä joidenkin veneisiin taisi enemmän loiskuttaa itse airojen käyttö.

18.00 – Purkua

Kilpailun maali oli Suomensaarella, jossa joukkueita odotti casenpurkutuomaristo. Tuomaristoa oli vahvistettu Varjo-Challenge-partion jäsenillä. Monikohan lie lukenut annettua Harvard casea läpi, mutta kovasti joukkueet yrittivät vakuutella tuomareita ratkaisunsa ylivoimaisuudesta. Tuomarit eivät olleet turhan jäykkiä, sillä he osallistuivat presentaatioihin huutelemalla "omstart" ja kehoittamalla joukkueita muun muassa selittämään saman käsillään. Hyvät pisteet sai luonnollisesti tyylistä ja hyvästä setityksestä.

- 24.00 - Loppu

Kaikki joukkueet saatiin ennemmin tai myöhemmin turvallisesti maaliin. Hajontaa kilpailun aikana oli syntynyt noin kolme ja puoli tuntia. Ensimmäiset joukkueet olivat odotettua aiemmin maalissa, joten sauna ei ollut kaikille heti käytössä ja virvokkeetkin olivat jääneet vastarannalle.

Onneksi uhkaava nestehukka saatiin pian korjattua. Alimiehitetty tulospalvelu laski kiivaasti tuloksia joukkueiden nauttiessa ruokaa ja juomaa ja viimeisten rastinpitäjien etsiessä pimenävässä illassa viimeisiä rastitarvikkeitaan.

Kilpailun taistelijana palkittiin vaihtopöytäjoukkueen unkarilaisjäsen, joka urheasti suoritti kilpailun läpi kepeillä kävelin. Uskomaton suoritus. Kilpailun kolme parasta erottuivat melko selvästi seuraavista, ja voittajat sitäkin selvemmin. Voiton vei lähes ammattilaisottein toiminut CMC (Cost management center) joukkueella Mikko Varila, Matti Sievänen ja Marko Seppänen pistein 210. Toiseksi tuli lähes koko kilpailun ajan ensimmäisenä kiertänyt Team Ahmeds pisteillä 167. Kolmas oli Sudenpennut pisteillä 154. Tulosten julkistuksen jälkeen joukkueet siirtyivät pikkuhiljaa omille jatkoilleen, sillä Suomensaari suljettiin puolelta öin. Järjestäjät onnittelevat voittajia ja kiittävät kaikkia osallistujia! Ensi vuonna kilpaillaan jälleen uusin ideoin ja uusissa maastoissa.

Tapahtuman kotisivut ovat o s o i t t e e s s a challenge.indecs.info. Kuvia tapahtumasta löytyy kiltamme kuvagalleriasta.

Kuvat ja teksti: Mikko Kaataja ja Perttu Heinilä

Kalkkiviivoilla

Hyi teitä, sottapytyt!

Tässä päivänä muutamana päätin pyörähtää hyppytunnilla rakkaalla kiltahuoneellamme. Kun saavuin paikalle, en kuitenkaan ollut aivan varma haluaisinko viettää siellä kokonaista kolmevartista, sillä kyseinen tila ei ollut järin viihtyisässä kunnossa. Lattiat olivat tahmaiset ja tavarat hajan hajan. Jotain ihmeellisiä romuja ja kadulta kannettuja jätteitä oli paikat väärällä, niin ettei sekaan meinannut mahtua. Lisäksi lattialla lojui myös ihan selvästi roskiksi tunnistettavia partikkeleita. Jäljistä päätellen huoneessa oli vietetty useammatkin kuin vain yhdet rajummanpuoleiset etkot.

Sillä hetkellä aloin suuresti ihmetellä sitä, miksi juuri meidän kiltahuoneemme on aina kuin räjähdyskoneen jäljiltä. Olen minä sen verran muillakin kiltahuoneilla käynyt, että voin sanoa useimpien olevan siistimpiä kuin omamme. Kyllähän meidänkin huoneemme joskus on siisti, noin vuorokauden ajan siivouksesta, mutta useimmiten sen kunto on suorastaan luotaantyydyttävä. Mistä tämä tällainen oikein johtuu, kysyn minä?!

Syy ei ainakaan voi olla piika- ja renkilikassa, sillä olen nähnyt heidän siivoavan kiltahuonetta useammin kuin edellisen hallituksen vastaavien. Tästä voimmekin vetää sellaisen johtopäätöksen, että sottaaminen on vain paljon tehokkaampaa kuin siivous. Mielestäni jokainen voisi nyt pikku päissään muistella, olenko juuri minä syyllistynyt kyseiseen toimintaan ja vielä unohtanut siivota aiheuttamani sotkun. Jos näin on päässyt käymään, toivon että tunnet piston omatunnossasi ja muistat vastaavasti ensi kerralla myös jälkihoidon.

En nyt ota tätä asiaa esille siksi, että olen siivousfriikki tai jotain. Oma kämppäni ei todellakaan ole siisteyden tyyssija, mutta eipä siellä myöskään ole tyhjiä oluttölkkejä lattialla tai tahmeita roiskeita lattialla. Urputan asiasta, koska olen sattunut kuulemaan, että myös muut ihmiset ovat näreissään siivottomasta kiltahuoneestamme. Osa on jopa siksi lopettanut siellä käymisen. Mielestäni ajanviettomahdollisuus suhteellisen siistillä kiltahuoneella kuuluu killan peruspalveluihin. Tämän takia kaikkien tulisi kantaa kortensa edes sen verran kehoon, että siivoisi ainakin omat jälkensä, mikäli sellaisia käynnistään jättää. Toivottavasti seuraavan suursiivouksen jälkeen kiltahuone pysyy siistinä kauemmin kuin 24h.

Matti Mieliala

ENSI KERRALLA!

DEDIS:19.11.04

Kuka keksii seuraavat aakkoset?

Saadaanko jotain nutta selville boomareista??

Miten sujui Tota-02:n reissu Riikaan?

Excuja excuja...

**UUSIA KASVOJA,
VANHOJA TUTTUJA!**

Ja jos sinulla on ideoita, kerro niistä meille tai mieluummin kirjoita niistä ITSE!

**HEI SINÄ
INDECSLÄINEN!**

Haluatko olla vaikuttamassa killan asioihin? Kiinnostaako kiltatoiminta? Kohta on syyskokouksen aika ja samalla uuden hallituksen valinta. Jos yhtään olet kiinnostunut pestistä kiltamme päättävässä elimessä ->

HAE HALLITUKSEEN!!!

Ja vaikka et olisikaan kiinnostunut asioiden hoitamisesta, kuuluu velvollisuuksiisi ainakin äänestäminen...

Tarkkaile postiasi marraskuussa ja bongaa kokouskutsu!

Paras voittakoon!

NettiSijoittaja

Osallistu NettiSijoittaja-kisaan

Hyvällä harjoittelulla pärjää sijoittamisessakin. NettiSijoittaja -kilpailussa voit hioa taitojasi ja harjoitella sijoittamista riskittä. Kilpailu käydään internetissä, se on kaikille avoin ja osallistuminen on maksutonta.

Kisassa saat käyttöösi virtuaalisen 50 000 e pääoman sijoitettavaksi osakkeisiin Helsingin Pörssissä. Kilpailun voittajaksi selviää se, joka syksyn aikana onnistuu kasvattamaan eniten salkkunsaa arvoa.

Kilpailussa on kaksi sarjaa, Aikuiset sijoittajat ja Nuoret sijoittajat (12-18 v.). Kummankin sarjan kolme parasta palkitaan tietokoneilla. Lisäksi järjestetään joukkuekilpailu koululaisille.

Kilpailuun voi rakentaa omia tuloslistoja, joiden avulla voi haastaa mukaan ystävän tai porukan. Kilpailusivuilta voi maksutta lukea myös Opstockin aamukatsaukset.

Ilmoittaudu osoitteissa:

<http://www.kauppalehti.fi/nettisijoittaja>

<http://www.osuuspankki.fi/nettisijoittaja>

NettiSijoittaja alkaa 4.10. 2004 ja päättyy marraskuussa. Kilpailuun voi ilmoittautua 31.10. 2004 asti.

Kilpailun järjestävät Kauppalehti ja OP-ryhmä yhteistyössä MTV3 Internetin kanssa.